

NUMMER 2
22e jaargang

JULI 2007 ➤ ESTHETISCHE CHIRURGIE: SO WHAT? ➤ ISLAM EN
HET DAGELIJKS LEVEN ➤ 'LEISURE-RICH' NOORDEN PLANOLOGISCH
ALTERNATIEF ➤ LEES EEN ALUMNUS OP VAKANTIE ➤ DUURZAME
ENERGIE UIT JATROPHA-NOOT IN INDONESIË

Magazine
voor alumni
en relaties

Broerstraat 5

RUG

Hoe genereert u innovatieve denkkraft?

Postacademische leergang Leiderschap in Innovatie

Visionair leiderschap gecombineerd met een hands-on management van innovatie om ideeën daadwerkelijk succesvol in de markt te zetten. De opleiding neemt u mee op een zoektocht langs diverse wetenschapsgebieden om u te inspireren en "out of the box" te laten denken en handelen.

Kerndocenten: prof. dr. John Peters en prof. ir. Paul Rutten

Na het volgen van de leergang bent u in staat:

- ideeën te ontwikkelen, op realiteitswaarde te onderzoeken en te concretiseren voor uw organisatie
- om processen met betrekking tot innovatie en creatie te structureren, organiseren, faciliteren en stimuleren
- om innovatiegericht leiding te geven aan de professionals in uw organisatie
- uw organisatie blijvend innovatief in te richten om zo de concurrentie voor te blijven.

Vraag de brochure aan via
www.academievoormanagement.nl
of bel voor meer informatie
050 - 316 21 15

- Ja, stuur mij de brochure Leiderschap in Innovatie**
 Bel mij voor een persoonlijk studieadvies

Naam: _____ m/v
Functie: _____
Bedrijf: _____
Adres organisatie: _____
Pc/Plaats: _____
Telefoon: _____ (overdag)
Fax: _____
E-mail: _____

Mogen wij u in de toekomst ook via e-mail op de hoogte houden van ons opleidingsaanbod? ja nee

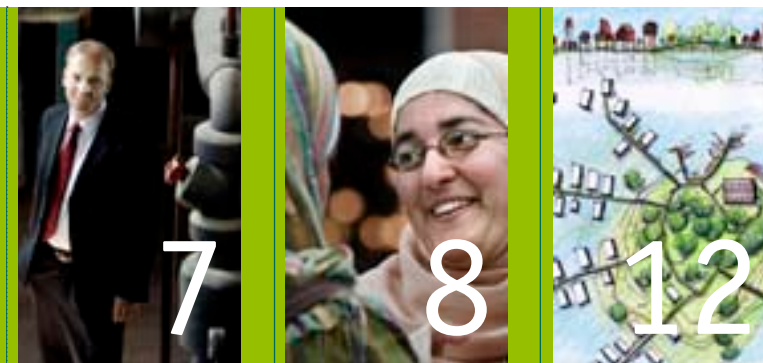
* doorhalen wat niet van toepassing is

U kunt dit ingevulde formulier faxen naar 050 - 316 23 00 of opsturen naar Academie voor Management, antwoordnummer 7002, 9700 VD Groningen

B5 juni07

Academie voor Management
□ □ □ □

Rijksuniversiteit Groningen
RUG

INHOUD

- 4 **Spiegeltje, spiegeltje...**
Esthetisch chirurg Berend van der Lei en klinisch psycholoog Theo Bouman over uiterlijk en innerlijk
 - 7 **Duurzaam warm en koud**
Bijzonder energiebesparingsproject op Zernikecomplex
 - 8 **De gekaapte islam**
Marjo Buitelaar en Saïd El Hami onderzoeken islam in de praktijk
 - 12 **Stop de industrie-terreinen!**
Planoloog Gert de Roo bepleit Noord-Nederland als ontspannen alternatief
 - 14 **Lees een alumnus op vakantie**
Vijf alumni over Groningen in hun boeken
 - 16 **Rijden op de jatropha-noot**
Erik Heeres onderzoekt duurzame exploitatie nootje in Indonesië
 - 18 **De Buitenplaats werd levenswerk**
Bezoek zomertentoonstelling fascinerend museum in Eelde
 - 23 **Lamsbout en Reitdieppaling**
Gastvrouw Joke Poppema ontvouwt plannen Allersma-borg
 - 6 **Zwarts op wit**
De rector magnificus mijmert
 - 11 **Ain Wondre Stad**
Arthur Umbgrove, cabaretier, zanger en schrijver
 - 13 **Column Koen Koch**
 - 20 **Alumni Actief**
 - 21 **Alumni Online**
 - 24 **Life Long Learning**
 - 26 **Oraties, portretten en Colofon**
 - 28 **Alumni Achteraf**
- Foto voorkant
Noorderplantsoen
FOTO ELMER SPAARGAREN

REDACTIONEEL

Op het plein voor het Academiegebouw aan de Broerstraat staat een jonge beuk vol in blad. Hij heeft zijn wortels op de plaats waar Ubbo Emmius (1547-1625), de eerste rector van onze universiteit, zijn werkkamer had. De boom is geplaatst in een droge, ondiepe put met een muur, waarin zes mooie spreuken van Ubbo Emmius zijn gegraveerd. Een daarvan luidt: 'De weerspiegeling van de inhoud in de vorm treft de lezer in hoofd en hart.'

Die relatie tussen inhoud en vorm of, breder gesteld, tussen binnenkant en buitenkant, komt steeds terug in dit nummer van *Broerstraat 5*. Dat gebeurt prominent in het hoofdartikel, waarin plastisch chirurg Berend van der Lei en klinisch psycholoog Theo Bouman discussiëren over de groeiende behoefte van mensen om te sleutelen aan het eigen lichaam. Wat zegt dat over onze psyche of cultuur?

In een ander dubbelinterview met alumnus en praktiserend moslim Saïd El Hami en islamkenner Marjo Buitelaar, komt ter sprake hoe het imago van een wereldgodsdienst, beleden door meer dan een miljard gelovigen, kan lijden onder verschijnselen in de marge of (moedwillig) verdraaide interpretaties.

Over de vreugde die de schoonheid van kunst en architectuur de innerlijke mens kan schenken, gaat het artikel over De Buitenplaats. De bouw en instandhouding van dit prachtige museum en het fraaie Nijsinghuis te Eelde is het levenswerk van Jos en Janneke van Groeningen, waarvan ook u deze zomer kan genieten.

Immers, de vakantietijd ligt in het verschiet. Mocht u nog eens willen 'escaperen' naar landelijk Noord-Nederland, laat de rust en ruimte goed op u inwerken. Hoogleraar planologie Gert de Roo ontvouwt in dit nummer zijn visie om deze unieke kwaliteiten krachtig in te schakelen bij de sociaal-economische ontwikkeling van het Noorden. Ook is de vakantie een periode om lekker veel te lezen. Dit nummer geeft u tips voor de boeken van vijf auteurs die net als u in Groningen gestudeerd hebben. Wij wensen u een heel goede zomer!

De redactie
redactieB5@rug.nl

Stelling: 'Een bescheiden mens kan dat nooit van zichzelf zeggen.'
Els van der Wouden, medische wetenschappen, 23 mei 2007

'In verknipte mensen moet je niet snijden'

Spiegeltje, spiegeltje...

'Iedereen heeft een mening over esthetische chirurgie en daarbij zijn vooral de excessen bekend.' Berend van der Lei (48), hoogleraar plastische chirurgie en in het bijzonder esthetische chirurgie aan de RUG, wil een beter imago voor zijn vakgebied. Theo Bouman (50), hoofddocent klinische psychologie vindt dat men wel wat meer aandacht mag hebben voor de psychische kant.

Berend van der Lei

Theo Bouman

Volgens Theo Bouman lijdt zo'n vijftien tot twintig procent van de cliënten van een plastisch chirurg aan een gestoorde lichaamsbeleving. 'En die mensen maak je niet blij met een operatie.' Dat zo'n groot deel van zijn cliënten een gestoord lichaamsbeeld heeft, lijkt Van der Lei overdreven. Hij vindt het doorgaans heel invoelbaar waar zijn cliënten mee aankomen. Ze zijn ontevreden over hun uiterlijk, omdat ze duidelijke fysieke afwijkingen hebben, niet aan een norm voldoen of ouder lijken dan ze zich voelen. Maar dat een klein deel van de cliënten van de esthetische chirurgie in eerste instantie bij de psychologie thuis hoort, daarvan is Van der Lei overtuigd. Als herkenbare voorbeelden noemt hij Lola Ferrari met haar megaborsten en Michael Jackson met zijn eeuwige neuscorrecties. 'Dat soort mensen is zo verknipt, daar moet je met je mes van afblijven.'

Volgens Bouman is lichaamsontevredenheid iets subjectiefs en staat lichaamsbeleving grotendeels los van uiterlijke kenmerken. Als het beeld en de feiten te ver uiteenlopen en iemand psychisch zwaar gaat lijden onder zijn vermeende lelijkheid, spreek je van een gestoorde lichaamsbeleving. Bouman: 'Zo iemand kun je wel opereren, maar het plaatje in het hoofd verandert niet mee. Dan vindt diegene de operatie niet geslaagd. Of de oortjes zijn zo goed gelukt, dat die uitgezakte onderkin gaat opvallen. Deze mensen maken van hun lichaam vaak een heel verbouwingsproject.'

Ook Van der Lei heeft wel cliënten geopereerd die maar terug bléven komen. Of nogal dubieuze motieven voor een operatie bleken te hebben: 'Zo heb ik eens een borstvergroting uitgevoerd bij een vrouw die later aangaf ontevreden te zijn: haar man was er alsnog vandoor. Zo'n operatie zie ik echt als mislukt, ook al is technisch alles goed-gegaan.' Om dit soort situaties voortaan te voorkomen wil Van der Lei zijn cliënten nog beter screenen, voorlichten en in geval van twijfel doorsturen naar een psycholoog.

Fotoshop

Bouman geeft cognitieve gedragstherapie en cursussen aan mensen die zichzelf lelijk vinden of echt een gestoorde lichaamsbeleving hebben. 'We worden in de media gebombardeerd met fantastisch mooie mensen. En dat is niet goed voor ons zelfbeeld en lichaamsbeeld. Mensen gaan zichzelf vergelijken en komen tot de conclusie dat ze slechter af zijn dan al die fantastische plaatjes en filmpjes. Natuurlijk weet iedereen dat die plaatjes gefotoshopt zijn, maar dat is rationeel. Het raakt gewoon onder de gordel om mensen te zien die mooier zijn, ook al denk je ondertussen "fotoshop, fotoshop, fotoshop". En mensen die al onzekerder waren over hun lichaam laten zich helemaal opnaaien door dit soort externe invloeden. Wij proberen ze daartegen te wapenen.'

De cosmetische chirurgie speelt handig in op onze uiterlijke gevoeligheden. Bouman: 'Sla een willekeurig blad open. Je ziet borsten voor-na, haren voor-na, Gerard Joling voor-na. Het aanbod wordt duidelijk neergezet, inclusief afbetalingsregelingen.' Ook Van der Lei is niet gecharmeerd van de commercialiteit binnen zijn vakgebied. 'In het commerciële circuit zijn chirurgen zakenman en dokter tegelijk. Cliënten worden daardoor als zakken geld gezien. Bij binnenkomst krijgt iemand eerst een gesprek met een consulente die dezelfde ingreep heeft ondergaan, en wordt vervolgens meteen klaargemaakt voor de operatie. Het gaat hun niet om mensen helpen, maar om omzet binnenhalen.'

So what!

De groeiende belangstelling voor uiterlijk en esthetische chirurgie is volgens Bouman zelfs schadelijk voor de maatschappelijke psychische gezondheid. 'Uiterlijk wordt steeds belangrijker en de lat komt alsnog hoger te liggen. Iedereen levert een bijdrage aan het onderwerp. Neem dat onderzoek waaruit bleek dat uiterlijk een rol speelt bij sollicitatie-gesprekken. Mensen praten daarover, de media besteden er aandacht aan, en zo ontstaat een "feed-forward-effect" van hier tot Tokio. Niet alleen sollicitanten, ook sollicitatiecommissies gaan meer op het uiterlijk letten. Maatschappelijk succes wordt gekoppeld aan uiterlijke kenmerken. Op een gegeven moment gaat het helemaal nergens meer over. Uiterlijk wordt een doel op zich. Het gaat er niet meer om of je leuk bént, maar of je er leuk uitziet.'

Van der Lei maakt zich hier minder druk over. 'Laatst las ik dat zestig tot zeventig procent van de jonge Brazilianen een cosmetische ingreep wil. Dat noem ik echt een collectief gestoord zelfbeeld. Maar dat veel mensen een bepaald deel van hun uiterlijk willen veranderen en mooier maken, daarvan denk ik: So what! Kijk nu eens naar andere culturen. Sommige volkeren verwerken schijven in hun onderlippen. Masai rekken hun oorlellen uit. Die mensen hebben evengoed een collectief gestoord zelfbeeld. Waarom zou dat met borstvergroting anders zijn? Ik heb daar geen oordeel over. Ik sluit niet uit dat chirurgische ingrepen straks heel normaal zijn. We zijn blijkbaar een diersoort die graag aandacht aan haar uiterlijk besteedt. Je zou kunnen zeggen dat cosmetische chirurgie het darwinisme uitvlakt. Het is niet meer: hoe minder bedeed, hoe minder kans op nageslacht. Iedereen kan zichzelf nu mooier laten maken. Mensen zijn autonoom.'

Schaamlipcorrecties

Als voorbeeld van een puur cosmetische ingreep noemt Van der Lei schaamlipcorrecties. 'Echt afwijkende schaamlippen, groter dan 4-5 cm, komen weinig voor. Maar sinds we ons kaalscheren en kleiner ondergoed en strakkere kleding dragen, ondervinden vrouwen hinder van hun schaamlippen. Daarom willen ze die aanpassen. Waarom zou ik daar tegen moeten zijn? Maar hij propageert het niet. Dit in tegenstelling tot sommige van zijn meer commercieel ingestelde collega's. Van der Lei vertelt dat hij laatst werd benaderd voor een tv-uitzending over de hype van cosmetische ingrepen onder jongeren. 'Maar dat is helemaal geen hype! Het zijn de commerciële klinieken die graag doen geloven dat het een hype is. Om klanten te werven. Die klinieken berichten over de enorme toename aan jonge vrouwen die hun schaamlippen laten corrigeren. Dan adverteren ze met "een groei van 200 procent". Ja, dat zal best; vorige jaar was het een op 1000 en nu twee.'

Waar Van der Lei vindt dat de commercialiteit binnen zijn vakgebied wel wat mag worden ingetoomd, zou de psychologie volgens Bouman zichzelf juist iets beter mogen promoten. 'Dat fris en fruitige, dat je bij Dr. Phil ziet, mag de psychologie wel meer hebben. Mensen weten hun weg donders goed te vinden naar de esthetische chirurgie. Maar dat ze ook psychisch iets aan hun ontevreden uiterlijk kunnen doen, weet eigenlijk niemand.'

► TEKST JONNA BRENNINKMEIJER

► FOTO COLLECTIE SPAARNESTAD PHOTO/HET LEVEN

Prof. dr. Frans Zwarts
rector magnificus

GEMEENSCHAPPELIJK

'In de maand mei ben ik, als lid van een afvaardiging van de RUG, tien dagen in Indonesië geweest. Op de heenreis deden we Bali aan. Daar kwamen we een dag lang bij van de vermoeiende reis. En we hadden de eer met een van de oude vorsten van het eiland te mogen lunchen, Cokorda Dangin, de vorst van Sidemen. Zodra hij hoorde dat wij orang Belanda waren, Nederlanders, begon hij te vertellen over de controleur die zijn vader vroeger had gehad. Hij sprak over alles wat met de Nederlandse koloniale periode verband hield, maar ook over de geschiedenis en tradities van het eiland. Na de lunch nam hij ons mee naar een huis waar eens een kunstenaar had gewoond. Op de veranda liet hij een foto zien van twee Balinese meisjes, met onbedekt bovenlijf.

"Zo was het vroeger," verzuchtte hij, "terwijl men het tegenwoordig als pornografie ziet. Maar dat is onterecht." Natuurlijk sprak ik met de vorst ook over het doel van onze reis. Dat we een bezoek gingen brengen aan enkele Indonesische universiteiten, met ministers zouden spreken en met alumni van de RUG. Om afspraken te maken over

verschillende vormen van samenwerking en om informatie uit te wisselen. Maar we hebben vooral geconverseerd over het mooie uitzicht daar, over het vulkanische karakter van Bali, waarover hij veel wist, over Balinese muziek, dansen en de traditie daarachter. Ook kwam het gesprek op de verloren gegane "lontar". Deze heilige boeken zijn door de Nederlanders meegenomen. Balinese priesters willen ze graag terughebben, want ze hebben er zelfs geen kopie meer van in hun bezit. Wie meer over deze lontar weet, kan zich bij me melden. Nadat we op krachten waren gekomen en op Java gearriveerd, hebben we op verschillende plaatsen uitgebreid met vele andere leuke en interessante mensen gesproken. Uit talloze voorbeelden, teveel om hier op te noemen, bleek dat we vanuit de RUG zeer veel kunnen betekenen voor Indonesië. Het land probeert te herstellen van de Azië-crisis van 1999-2000 en moet alle zeilen bijzetten om niet achterop te raken. Het is een schitterend land waarmee we veel gemeenschappelijk hebben, in het verleden en ook nu nog. Als universiteit zullen we Indonesië met raad en daad blijven bijstaan.'

► TEKST
EDZARD KROL
► FOTO
KEES HULSEN

VARIA

Nieuwe huisstijl RUG

De huisstijl van de Rijksuniversiteit Groningen krijgt een opfrisbeurt en zal weer gaan leven binnen de hele universiteit, tot in alle uithoeken. Door de jaren heen was de vorige - stemmig blauw en een zwart logo met een blokje, wapen en het opschrift Rijksuniversiteit Groningen of RuG - soms nauwelijks meer herkenbaar in uitingen van faculteiten, instituten of andere universitaire afdelingen. De nieuwe huisstijl is fris en krachtig en wordt vanaf september geleidelijk ingevoerd. Wij presenteren u alvast een voorproefje. De tekst is eenvoudig te vervangen door 'university of groningen' en de afkorting RUG - die in het buitenland lastig is te hanteren - wordt zoveel mogelijk vermeden. De kleur rood en het (vereenvoudigde) wapen daarentegen doen het goed over de grenzen. En de 'slash' is waarlijk een vondst!

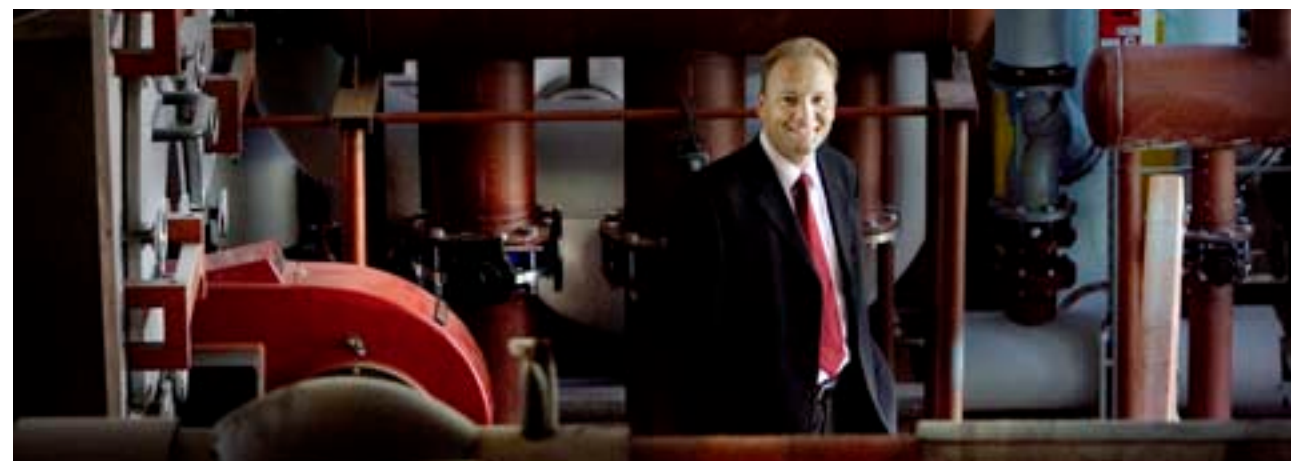

rijksuniversiteit
groningen

BOM-special uitgesteld

De in de vorige Broerstraat 5 aangekondigde lustrumactiviteiten van het Sportcentrum op 23 juni zijn helaas afgelast. Dit vanwege te weinig aanmeldingen. Kleintje Lauwersloop zal worden gehouden tijdens de viering van het 395-jarig bestaan van de RUG in 2009. De BOM-special is uitgesteld naar 14 september 2007 en zal samenvallen met de overige lustrumactiviteiten van het Sportcentrum, zoals de opening van de nieuwe atletiekbaan en de fitnessuitbreiding. Nadere informatie op www.rug.nl/sportcentrum

Ergens achter de WSN-hoogbouw op het Zernikecomplex staat een onopvallend gebouwtje. Toch is dit gebouw - volgepropt met buizen, pompen en ketels - onderdeel van een ambitieus energiebesparingsproject van de RUG. Het gaat hier namelijk om een installatie voor warmte-koude-opslag die de energierekening de komende jaren flink omlaag gaat brengen. Volgens Laurens de Lange (40), RUG-alumnus en een van de directeuren van het installatiebedrijf, is het uniek in Nederland dat deze techniek zo grootschalig wordt toegepast op een heel complex.

Duurzaam warm en koud

Uiteindelijk zal het grootste deel van het Zernikecomplex (een vloeroppervlak van 140.000 m²) voorzien worden van duurzame opwekking van warmte en koude. Daarbij is installatiebedrijf Unica - waarvan Laurens de Lange directielid is - verantwoordelijk voor ontwerp, realisatie, investering, onderhoud en beheer en exploitatie. De Lange, die van 1986 tot 1991 technische natuurkunde studeerde in Groningen, werkt met veel plezier aan het project voor zijn alma mater. 'De RUG neemt toch altijd nog een speciale plaats bij mij in, aangezien ik hier vroeger heb rondgewandeld.'

Opslagplek

De Lange legt uit hoe het systeem van warmte-koudeopslag (WKO) werkt: 'In de zomerperiode haal je de overtollige warmte uit het gebouw en die stop je 125 meter diep onder de grond. Dat doe je door water eerst uit zogenaamde watervoerende lagen op te pompen, vervolgens te verwarmen met de warmte die je uit het gebouw wilt afvoeren en ten slotte weer terug te pompen. In de winter verandert het airconditioningsysteem in een verwarmingsstelsel: het warme water in de grond wordt weer opgepompt en gebruikt om de gebouwen mee te verwarmen.' De watervoerende laag is dus een uitstekende opslagplek. Het water koelt er maar een heel klein beetje af. De warmte kan namelijk nergens heen.'

De komende jaren zullen bijna alle gebouwen op het Zernikecomplex van de RUG en de Hanzehogeschool - inclusief het nieuwe gebouw voor levenswetenschappen en de Bernoulliborg - aangesloten worden op een WKO-installatie. De Lange: 'Er worden uiteindelijk zeven van die installaties gebouwd. Wij leveren de energie dus decentraal, en niet vanuit één plek. Wel zijn alle installaties

op een slimme manier met elkaar verbonden. Dus als er ergens te weinig is, kunnen de andere dat aanvullen. Dat pakt heel gunstig uit. We weten ook precies hoe warm het overal in de gebouwen is, en die data analyseren we zodat we op een efficiënte manier de energiestromen kunnen sturen.' Ondertussen blijft Unica de eigenaar van de installaties en verkoopt de 'warmte' en 'koude' aan de universiteit.

Durf

Als in 2013 alle zeven WKO-installaties af zijn, zal de besparing van energie naar schatting zo'n 40% bedragen. 'Dan zal er per jaar 1800 ton CO₂ minder de lucht in gaan, wat overeenkomt met een opname aan CO₂ van 180 hectare bos.' Volgens De Lange toont dit project aan dat je geen exotische technieken nodig hebt om een significante energiebesparing te realiseren. 'Dit is al een vrij oude techniek en het wordt al jaren in beperkte mate toegepast, maar door de stijgende energieprijzen is het een steeds aantrekkelijker alternatief. Bovendien willen we op het gebied van onze energievoorziening minder afhankelijk worden van het Midden-Oosten en Rusland.' Hij vindt dat de RUG voorop loopt als het gaat om energiehuishouding. 'De universiteit is toch een plek waar je durf moet hebben. Deze techniek toepassen op een heel complex is strategisch gezien een verstandige stap van de RUG.'

► TEKST EDWIN VAN LACUM
► FOTO REYER BOXEM

Zie ook www.rug.nl/vgi onder 'Investeringsprojecten' en www.rug.nl/duurzaamheid

'Iedereen heeft zijn mening klaar'

De gekaapte islam

Zij bestudeert de moslimgemeenschap, hij staat er middenin. RUG-wetenschapper Marjo Buitelaar (1958) en alumnus Saïd El Hami (1975) zetten zich beiden in voor hetzelfde doel: meer begrip kweken voor de islam. Buitelaar: 'Voor de meeste islamieten draait hun geloof om houvast, inspiratie en troost. Niet om politieke standpunten.'

Marjo Buitelaar, universitair hoofddocent Islam aan de RUG, doet al ruim vijftientig jaar onderzoek naar de moslimgemeenschap. Een onderzoek dat haar meerdere keren naar Marokko voerde, om daar voor langere tijd deel uit te maken van een Marokkaanse familie. 'Wat mij interesseert is vooral wat mensen in de praktijk doen met hun geloof. Ik onderzoek dus niet wat de islam zegt, maar juist wat moslims zeggen over de islam.'

Saïd El Hami is ervan overtuigd dat meer kennis over zijn geloof leidt tot meer respect voor de islam. Daarom is hij naast zijn drukke baan als advocaat ook bestuurslid en woordvoerder van de Stichting Moskee en Islamitisch Centrum Groningen, die de moskee in park Selwerd bezit. 'Veel mensen hebben een totaal verstoord beeld van de islam en moslims in het algemeen. Het woord "moslim" of "islam" hoeft maar te vallen en iedereen heeft zijn mening klaar. Zonder dat ze op de hoogte zijn van de feiten.'

Ook Buitelaar kan zich opwinden over de vaak generaliserende beeldvorming. 'Moslims komen vaak zo negatief in het nieuws dat ik een drang heb ontwikkeld om mensen te vertellen dat het zo zwart-wit niet is. Er zijn nog zoveel andere verhalen!' Veel van die andere verhalen tekende Buitelaar op in haar boek *Islam en het dagelijks leven*. Een helder geschreven boek waarin ze aan de hand van veel anekdotes inzicht geeft in de manier waarop Marokkanen religie en cultuur verweven in hun dagelijks leven.

Gekaapt

Buitelaar: 'De belevingskant van religie vind ik interessant. Wat veel mensen weten over de islam is alleen: "over homo's vindt men dit" en "van de sharia moet dat". Maar voor de meeste islamieten draait hun geloof om houvast, inspiratie en troost. Niet over dit soort politieke standpunten. Ik vind het heel leuk om dat voor het voetlicht te brengen, omdat je moslims zo minder vreemd maakt. Dat zijn namelijk dingen waarnaar iedereen op zoek is.'

Waar Buitelaar vooral het dagelijks leven van moslims inzichtelijk maakt, heeft El Hami zichzelf tot doel gesteld kennis over de islam te verspreiden: 'Onze godsdienst lijkt vaak gekaapt te worden door fundamentalisten. Ik wil laten zien dat de moslimgemeenschap geen sekte is, geen terroristengroep en geen raar iets.' Om dat duidelijk te maken geeft hij regelmatig lezingen over de islam. En geeft hij rondleidingen in de moskee. Aan buurtbewoners, maar ook aan bedrijven en andere geloofsgemeenschappen uit de regio.

El Hami: 'Veel mensen komen gewoon een keer een kijkje nemen, maar er zijn er ook bij die vragen stellen. Soms willen ze na afloop zelfs met me in debat. Prima, dat vind ik alleen maar goed. Dat levert vaak hele leuk ontmoetingen op. Ik merk vaak dat mensen na afloop van zo'n gesprek verbaasd zijn over de vele overeenkomsten die de islam met andere godsdiensten heeft. Zo kent de Koran bijvoorbeeld, net als de Bijbel, de figuur David. Daar staan maar weinig mensen bij stil.'

Aanpassen

Om zelf niet met zijn mond vol tanden te staan tijdens dergelijke discussies is El Hami steeds bezig met kennis vergaren. 'Veel mensen die in de islam geboren zijn, bidden omdat ze vinden dat dat moet. Zonder dat ze echt kennis hebben over hun geloof. Ik wil mijn geloof graag combineren met veel kennis erover.' Stapels boeken leest hij met dat doel. Over zijn eigen geloof, maar ook over het jodendom en christendom. 'Thuis heb ik de koran liggen én de bijbel. Maar ook verklarende boeken om mijn eigen kennis van de islam te vergroten én boeken over vergelijkende godsdienstwetenschappen.'

El Hami: 'Een van onze grootste en belangrijkste opdrachten wat mij betreft is een Hadith (overlevering van de profeet) waarin staat dat je je moet aanpassen als je in een land bent waarin de meerderheid geen moslim is. Dat vergeten sommige moslims wel eens. Je kunt in een westers land als Nederland bijvoorbeeld nooit voorkomen dat er alcohol staat op een plek waar jij bent.'

Pragmatisch geloof

'Gelukkig is de islam een heel pragmatisch geloof, vind ik zelf. Een praktiserend moslim bidt vijf keer per dag. Maar op je werk ben je lang niet altijd in staat daarvoor tijd of een plek vrij te maken. Geen probleem, dan haal je het later gewoon in. Ik vind ook dat je een vrouw gewoon een hand moet kunnen geven. Ook dat is een kwestie van aanpassen aan het land waarin je woont. Daar moet je mee kunnen leren leven. Ik ben er dan ook van overtuigd dat er over twee of drie generaties een soort Nederlandse versie van de islam ontstaat. Ons geloof ontwikkelt zich gewoon door.'

Of daarmee ook de beeldvorming omtrent de islam verbetert, betwijfelt Buitelaar: 'Tijd is een hele belangrijke factor, dus het kan. Maar er zijn zoveel meer factoren waarmee je rekening moet houden. Alleen meer informatie geven over de islam is volgens mij niet voldoende om de angst bij mensen te verhelpen. Voor mensen die er meer over willen weten, is er genoeg te vinden over het onderwerp. Maar de meesten willen er helemaal niets over lezen. En al helemaal geen informatie die hun visie een beetje doet kantelen.'

Levensverhalen

Ooit opperde Ayaan Hirsi Ali het idee om iedere moslim te koppelen aan een niet-moslim. Een soort buddy-project. Haar bedoelingen daarmee waren ongetwijfeld niet dezelfde als die van Buitelaar, maar toch ziet zij wel wat in dit idee: 'Het klinkt misschien wat therapeutisch, maar het zou goed zijn als mensen zich bewust worden van wat ze delen. Ik ben ervan overtuigd dat sociale contacten helpen. Dat je niet tegenover "De Islam" staat, maar tegenover iemand die ook kinderen heeft, die naar school gaan of net aan het puberen zijn.'

'Momenteel ben ik bezig met een onderzoek waarbij ik levensverhalen opteken van nakomelingen van Marokkaanse migranten. Het leuke van die verhalen is dat opnieuw duidelijk wordt dat de dilemma's en keuzes waarvoor mensen in hun leven komen te staan universeel zijn. Iedereen maakt andere beslissingen. Mede op basis van zijn geloof, cultuur en opvoeding. Maar de overeenkomsten zijn vaak groter dan de verschillen.'

► TEKST MARIJE SIETSMa

► FOTO (SAÏD EL HAMi) DVHN/CORNÉ SPARIDAENS

FOTO (MOSLIMA'S) DVHN/KEES VAN DE VEEN

Islam en het dagelijks leven
Marjo Buitelaar
Uitgeverij Atlas
€ 19,90

Marjo Buitelaar

Saïd El Hami

Fietstocht kankerbestrijding

Kanker heeft in Nederland als doodsoorzaak nummer één de positie overgenomen van hart- en vaatziekten. Een van de beroemdste overlevers van kanker, de ex-wielrenner Lance Armstrong, gaf ooit de aanzet tot de 'Ride for the Roses'. Deze fietstocht heeft als doel geld in te zamelen voor de kankerbestrijding, gezond te bewegen en bovendien tijdens het fietsen emotie te delen. Dit initiatief waaide ook over naar Nederland. Dankzij de inspanningen van velen wordt op 19 augustus 2007 al de inmiddels tiende Nederlandse editie van Ride for the Roses gefietst. De tocht voert door Groningen, Friesland en Drenthe, met als start- en finishplaats Martini Plaza in Groningen. Men kan, individueel of als bedrijfsteam, naar keuze 25, 50 of 100 km fietsen. Harald J. Hoekstra, hoogleraar chirurgische oncologie en vice-voorzitter RFTR 2007, nodigt ook alumni van harte uit om weer eens een weekendje naar Groningen te komen en alleen, met familie, vrienden of mede-alumni mee te fietsen. Zie verder op www.ridefortheroses.nl.

Muurstraat 8a

Groningen. Universiteit. Maar ook talloze straten, huizen, bruggen, pleinen met herinneringen daaraan vast. Bekende oud-RUG-studenten vertellen over hun speciale plek.

Foto: NPS/Donald van Wieren

Ain Wondre Stad

Arthur Umbgrove (43)
 ► cabaratier/schrijver/zanger
www.arthurumbgrove.nl
 ► studeerde van 1983 tot 1990 eventjes rechten en toen Nederlands; was een jaar prorector van Vindicat; won in 1988 het Groninger Studenten Cabaret Festival
 ► speciale plek: Muurstraat 8a

'Op een dag in de zomervakantie nam ik de trein om een kamer te zoeken. Ik kwam terecht bij zo'n kamerverhuurbureautje. Ze hadden niks meer, zei de man daar eerst, maar hij bleek toch nog wat te kunnen regelen. Ik kon wel even komen kijken, kon ik zelf zien wat. Het was in de hoerenstraat, tegenover de dames, zo te zien de goedkopere. Een grote teringzooi in het huis. Schimmel, geen wc-papier maar kranten, glasscherven op de trap. Allemaal bijzonder "cold turkey" voor iemand uit een villawijk in Vught.

Een paar weken later kwam ik met een bed en een stoel, bleek het een corpshuis te zijn. Iedereen weet dat de andere bewoners daar kiezen wie er op een kamer komt. Nou, die andere bewoners hadden helemaal geen trek in mij. Mijn kamertje in de nok was hun gemeenschappelijke ruimte. Ik zette er mijn bedje op. Kennelijk heb ik die jongens zover gekregen dat ze "hun" kamertje opgaven. Er zaten er een paar bij die het pijnlijk voor me vonden en wel inzagen dat ik er ook niks aan kon doen. Maar het is nog even strijd geweest. Kwam ik thuis, zaten ze allemaal op mijn bed tv te kijken. Ik heb er een half jaar gewoond, toen ben ik naar een niet-corpshuis verhuisd. Ondertussen was ik wel lid van Vindicat geworden, maar niet om die kamer zeker te stellen. Dat lidmaatschap was nauwelijks een bewuste keuze. Ik voelde me alleen zo buitengewoon verloren in het begin.'

► TEKST ELLIS ELLENBROEK
 ► FOTO MICHEL DE GROOT

Het Noorden moet niet langer proberen te concurreren met de Randstad, vindt hoogleraar planologie Gert de Roo (44). 'Met projecten als de Eemshaven en Delfzijl gaan wij de Randstad écht niet verslaan.' De Roo ziet meer in woon-, landschap- en leisure-economie. Oftewel: meer woningbouw in landelijk gebied.

Stop de industrieterreinen!

'West- en Noord-Nederland moeten niet met elkaar concurreren, ze moeten elkaar aanvullen'

Folprandega uit *Expeditie Woonlandschappen*, 2007

Gert de Roo

Overal blokkendozen. Industrierterreinen van Sneek tot Groningen, langs de hele A7. Een verpauperd landschap, bevolking die wegtrekt naar overvolle stedelijke gebieden. Zo zal het Noorden er in de toekomst uitzien als er geen nieuwe plannen voor ruimtelijke ordening worden ontwikkeld, meent hoogleraar planologie Gert de Roo. Een deel van zijn oplossing: wonen in landelijk gebied mogelijk maken. De Roo: 'Het is vloeken in de kerk. Van Groen Links tot de VVD, iedereen vindt: van de natuur blijf je af. Maar we moeten een heel andere koers gaan varen.'

Planologie, de wetenschap die zich bezighoudt met de kwaliteit van de fysieke leefomgeving, is als academisch specialisme ontzettend Nederlands. In een land waar de ruimte zo schaars is en de eisen aan de ruimte zo hoog zijn, is voor planologen een wereld te winnen. In het buitenland heten planologen veelal 'urban planners', in Nederland houden ze zich met veel meer bezig dan alleen steden. Gert de Roo: 'De klassieke planologie zegt dat je stad en land moet scheiden. Van dat dogma moeten we af, vind ik. Zeker voor Noord-Nederland biedt zo'n nieuwe denkwijze kansen.' In plaats van te denken in de kleuren rood (stad) en groen (land), pleit De Roo voor LILA, de planologie van Living In Leisure-rich Areas. De Roo: 'Er doen zich grote maatschappelijke veranderingen voor. Agrariërs geven hun beheer van het landschap steeds meer op, de druk op de stad neemt toe en we willen allemaal ruimer wonen. Dan is het niet bepaald slim om aan dat ouderwetse onderscheid tussen stad en platteland vast te houden.'

Knuppel in het hoenderhok

Gert de Roo verkondigt zijn geloof in de LILA-planologie al jaren. Sinds de landelijke overheid in 2004 duidelijk maakte dat de noordelijke provincies zelf moeten bepalen hoe ze de openbare ruimte inrichten, groeide de belangstelling voor zijn concept enorm. 'In 2004 hebben we hier aan de RUG de knuppel in het hoenderhok gegooid. We organiseerden een congres waar zo'n 800 betrokkenen uit de noordelijke regio aanwezig waren: gemeentelijke en provinciale beleidsmakers, bouwers en wetenschappers.' Sindsdien groeit de belangstelling voor het gedachtegoed. De Roo: 'Her en der in het Noorden zijn positieve ontwikkelingen gaande, zoals de ontwikkeling van Meerstad en de Blauwe Stad. Maar dat zijn incidenten. Willen we blijven genieten van de rust en de ruimte die het Noorden te bieden heeft, dan moeten we een samenhangende regionale visie op ruimtelijke ordening formuleren.' En daar ziet De Roo een belangrijke functie voor de universitaire planologie weggelegd: 'Concrete plannen moeten andere partijen maken. Als universiteit moeten we conceptuele handvatten bieden, argumenten aandragen en die goed onderbouwen. En het debat stimuleren.'

In de tijd dat de landelijke overheid de ruimtelijke ordening van het Noorden bepaalde, stond eenheidsdenken centraal. Zoals de economie in het Westen van het land wordt gestimuleerd, was het idee, zo kon ook het Noorden opgestuwd worden in de vaart der volkeren. Stimulering van industrie en bouw van kantoorpanden, daar ging het

om. De kwaliteit van het landschap stond op het tweede plan. De Roo: 'Zo moet het niet verder. Als we het Westen proberen te imiteren, verliezen we geheid op alle punten. We halen minder industrie binnen en verkwanselen het landschap. Met projecten als de Eemshaven en Delfzijl gaan wij de Randstad écht niet verslaan.' Een nieuwe visie voor het Noorden moet uitgaan van de kwaliteit van de ruimte. De Roo: 'West- en Noord-Nederland moeten niet met elkaar concurreren, ze moeten elkaar aanvullen. De rust en de ruimte van het Noorden zijn uniek. Het Noorden moet inzetten op een woon-, landschap- en leisure-economie.'

Compagnonsvaarten

Als voorbeeld van hoe het Noorden zijn woonruimte niet moet inrichten, noemt De Roo het watersportplaatsje Esonstad. Een projectontwikkelaar bouwde in het verlaten gebied bij het Lauwersmeer een negentiende-eeuws aandoend 'stadje' met stadspoorten, grachtenpanden en ophaalbruggen. Een schriller contrast met de omgeving is nauwelijks denkbaar. Volgens De Roo moet de identiteit van een woongebied juist aansluiten bij de regionale identiteit. Zo kan er in het landelijk gebied gebouwd worden zonder afbreuk te doen aan de kwaliteit van de ruimte. De Roo: 'Oude terpen in het noorden van Groningen en Friesland verzakken, omdat de grond "inklinkt" door uitdroging. Door er weer water omheen te laten lopen kun je de oude kwaliteit van het landschap accentueren. De woningen die je vervolgens aan dat water bouwt, verstoren de ruimte niet, maar maken er onderdeel van uit.' Op eenzelfde

manier kunnen in oude veengebieden tussen bestaande compagnonsvaarten – waarover vroeger het veen werd afgevoerd – nieuwe vaarten worden gegraven. De Roo: 'Je kunt in zo'n cultuurgebied een standaard nieuwbouwwijkje aanleggen. Maar dan krijg je precies de verrommeling waar iedereen zo bang voor is. Met zo'n extra vaart versterk je de structuur van het landschap. En bovendien passen de huizen in het landschap, in plaats van het te verstoren.'

Expeditie Woonlandschappen, zijn nieuwste boek over de LILA-planologie, schreef De Roo op uitnodiging van vijf Friese woningbouwcorporaties samen met collega's van de faculteit ruimtelijke wetenschappen, de onderzoekers Arjen Brouwer en Martine de Jong. Gedeputeerde Anita Andriessen van de provincie Friesland nam het eerste exemplaar in ontvangst. De Roo: 'Ik heb niet de illusie dat vandaag of morgen de wereld verandert. Er zal ook de komende tijd nog volop geïnvesteerd worden in "ouderwetse" economie, in blokkendozen op zichtlocaties aan de snelweg. Maar dat er zoveel aandacht is voor ons LILA-concept, dat die woningbouwcorporaties naar ons toekwamen en dat de provincie belangstelling heeft voor het idee, is al fantastisch.' Lachend vervolgt hij: 'De gedeputeerde vertelde mij dat zelfs de kapt van het nieuwe provinciale streekplan al lila van kleur is. Haha! Da's toeval natuurlijk, maar het verhaal loopt. Die samenhangende visie op de inrichting van het Noorden komt steeds een stapje dichterbij.'

► TEKST RALPH AARNOUT

Ontwerpschetsen Folprandega: Ontwerp Attika Architecten en Buro Park, uit *Expeditie Woonlandschappen*, 2007

LILA en de Planologie van de Contramal
E.W. Hermans en G. de Roo
In Boekvorm Uitgevers
€ 29,50

Expeditie Woonlandschappen
A. Brouwer, M. de Jong en G. de Roo
In Boekvorm Uitgevers
€ 23,50

KENNISDEBAT
Dit artikel en een uitnodiging tot discussie staan op de RUG-site www.kennisdebat.nl onder thema 'Toekomst van het Noorden'.

ADAMS APPEL
Zie ook de video op www.adamsappel.nl/archief2004/afl41

Lees een alumnus op vakantie

Vakantietijd staat gelijk aan leestijd. Elk jaar worden in de zomer stapels boeken ingeslagen om eindelijk weer eens iets anders te lezen dan vakliteratuur. Een dichtbundel, een roman of een thriller. Maar hoe kies je uit het enorme aanbod? *Broerstraat 5* doet u een aantal suggesties: vijf auteurs, die alvast één ding met u gemeen hebben. Net als u studeerden zij aan de universiteit in Groningen.

'EEN HOOFDROL VOOR GRONINGEN'

► **Ronald Ohlsen (1968)**
Studeerde *Algemene Letteren* tot 1992
De godvergeten middenstand | 1996 | Uitgeverij Passage | € 12,50
Gedoodverfde engelen | 2000 | Uitgeverij Passage | € 12,50
Lente in Sydney | 2007 | Uitgeverij Passage | € 24,90

Van de vijf auteurs in dit artikel roept Ronald Ohlsen vermoedelijk de meeste herinneringen op aan de Groninger studententijd. Twee romans en een dichtbundel schreef hij. Alle drie met een belangrijke rol voor de stad Groningen. 'In de romans dient de stad vooral als decor. Vooral het robuuste studentenleven,' aldus Ohlsen. 'Ik geloof dat ik de stad niet eens bij naam noem, maar mensen die hier hebben gewoond zullen zeker het een en ander herkennen.' In de dichtbundel *Lente in Sydney* speelt Groningen zelfs de hoofdrol. Veel van de verzen schreef Ohlsen namelijk als stadsdichter. Een functie die hij de afgelopen twee jaar vervulde. 'Een groot aantal gedichten is geschreven naar aanleiding van een gebeurtenis in de stad, maar dat betekent niet dat ze niet op zichzelf staan. Mijn gedichten gaan altijd ergens over.'

'IN FEITE WAS MIJN STUDIE EEN UITSTEL VAN EXECUTIE'

► **Arthur Umbgrove (1964)**
Studeerde *Nederlands* tot 1990
Midden op de weg, zo hard mogelijk | 2006 | Uitgeverij Contact | € 19,90

De meeste mensen kennen Arthur Umbgrove vooral uit het theater of van zijn cd's. Maar sinds vorig jaar heeft hij ook een boek op zijn naam staan: *Midden op de weg, zo hard mogelijk*. Een roman over een kleinzoon die in de voetsporen treedt van zijn grootvader, die in de oorlog spion was voor de geallieerden. Veel indruk heeft zijn studietijd in Groningen niet gemaakt op Umbgrove. 'Afgezien van het studentenleven dan. In feite was mijn studie een soort uitstel van executie. Ik wist toch al dat ik het liefst op het podium wilde staan.' Dat hij uiteindelijk toch ging schrijven is vooral omdat hij na de dood van zijn grootvader vond dat dit verhaal niet verloren mocht gaan. 'Zo gaat het eigenlijk bij alles wat ik maak, of het nou een cd is of een boek. Ik pak een moment, ik leg het vast en dan ga ik weer verder...'

'IK HAD MAAR WEINIG AANSPORING NODIG'

► **Tommy Wieringa (1967)**
Studeerde *Geschiedenis* tot 1993
Alles over Tristan | 2002 | Uitgeverij De Bezige Bij | € 17,50
Joe Speedboot | 2005 | Uitgeverij De Bezige Bij | € 18,90
Ik was nooit in Isfahaan | 2006 | Uitgeverij De Bezige Bij | € 17,90

'Ik heb viereenhalf jaar in Groningen gestudeerd. Het kan dus niet anders of die tijd is van invloed geweest. Alleen al de naam Joe Speedboot. Die heb ik voor het eerst gehoord toen ik in Groningen studeerde.' Minder direct, maar minstens zo groot was de invloed van een van zijn docenten: Hans van Koningsbrugge. 'Hij heeft me het beslissende duwtje gegeven om te gaan schrijven. Ik had maar weinig aansporing nodig, maar hij was de eerste in mijn bestaan die echt iets zag in mijn stukken. Zijn notities in de kantlijnen van mijn papers waren zo schaamteloos enthousiast! Dat was voor mij ruim voldoende om de stap te nemen met geschiedenis te stoppen. Een van mijn eerste verhalen speelde zich trouwens af in Groningen over een vechtpartij die ik als student meemaakte in de Poelestraat. Tegenwoordig schrijf ik niet meer over die tijd. Ik weiger nostalgie en weemoed van grote invloed te laten zijn in mijn werk.'

► Ronald Ohlsen

► Arthur Umbgrove

► Tommy Wieringa

► Lupko Ellen

► Jo Willems

'IN GRONINGEN ZIJN DE LOCATIES WAARVAN IK HOUD'

► **Lupko Ellen (1952)**
Studeerde *Pedagogiek en Andragogiek* tot 1983
Moddergraf | 2006 | Uitgeverij Passage | € 17,90

Veel Nederlandse boeken spelen zich af in Amsterdam. Zo niet *Moddergraf*, de misdaadroman van Lupko Ellen. Die speelt zich af in Groningen. Ellen: 'Dat is extra leuk voor mensen die de stad kennen, maar uiteindelijk staat het verhaal natuurlijk op zich. Het is een spannend boek voor iedereen.' Echt veel invloed heeft zijn studententijd in Groningen niet gehad op de roman, meent Ellen. 'Ik ben Groninger van geboorte, dus dat mijn boek zich hier afspeelt is voor mij vanzelfsprekend. Daar zijn de dingen en locaties waarvan ik houd.' Ellen begon al als student met schrijven. 'Je studententijd is toch een woelige periode in je leven. Ik heb destijds een hoop ervaringen van me afgeschreven. Dat is wel belangrijk geweest. In mijn studententijd heb ik de kans en tijd gehad mijn capaciteiten te onderzoeken. Ook die als schrijver.'

'JE KUNT DINGEN NIET LOS VAN ELKAAR ZIEN'

► **Jo Willems (1954)**
Studeerde *Geschiedenis* tot 1986
Paladijnen in de sneeuw | 2007 | Uitgeverij Nieuw Amsterdam | € 19,90

Een on-Nederlands boek. Zo werd het boek *Paladijnen in de sneeuw* van Jo Willems omschreven in een bespreking. Volgens Willems zit daar wel een kern van waarheid in. 'Het is een raamver telling met verhalen die over de hele wereld spelen. Fantasie en werkelijkheid liggen heel dicht bij elkaar. Dat zie je niet vaak bij Nederlandse auteurs.' Voor *Paladijnen* kon Willems putten uit zijn talloze reiservaringen. Hij woonde onder andere in Sri Lanka, Duitsland en Oostenrijk. Hoewel het boek geen aanwijsbare Groningse elementen heeft, is Willems ervan overtuigd dat zijn tijd aan de RUG wel van belang is geweest. 'Je kunt dingen niet los van elkaar zien. Om een boek als dit te schrijven moet je bijvoorbeeld goed research kunnen plegen. Dat is iets dat ik tijdens mijn studie goed geleerd heb.'

► TEKST MARIJE SIETSMAN

Het is een nachtmerrie die me regelmatig overvalt. Tijdens mijn hoorcollege ontdek ik onder mijn studenten een dame, tenminste ik neem aan dat het een dame is, die haar gezicht volledig heeft bedekt en ook verder geheel in het zwart is gehuld. (Ik meen namelijk dat ik alleen goed college kan geven wanneer ik oogcontact heb met mijn studenten en zo feedback krijg. Aan hun gelaatsuitdrukking kan ik zien of ze enigszins mijn redeneringen kunnen volgen, mijn grapjes begrijpen, mijn ironie op waarde weten te schatten. In mijn kwaadste dromen zie ik me staan praten voor een muur van zwarte hoofdkapen, die me voor alles doen denken aan de beulen van de katholieke inquisitie.) Ik sta voor een moeilijke keuze: geen college geven – eenvoudig omdat ik dat zo niet goed kan – en dus de andere studenten duperen of de zwarte gestalte verzoeken de collegezaal te verlaten. In beide gevallen zal zich een treurige rel ontwikkelen, die niet door mij, maar door een ander is veroorzaakt die zich niet wenst te houden aan de simpele academische conventies van openheid en wederzijds respect. Gelukkig is het mij nog niet overkomen, maar de kwestie is niet denkbeeldig. Een docent aan deze universiteit overkwam het wel. Voor de lieve vrede bleef hij onderwijs geven, hoe ongemakkelijk dat ook was. Daarmee was de kous niet af. Zoals bekend moet iedere student zich bij een schriftelijk tentamen legitimeren tegenover de surveillerende docent. De gemaskerde kondigde aan dit te weigeren omdat de docent een man was. Hogerhand, bang voor een confrontatie, bedacht dat de gemaskerde zich in een apart kamertje tegenover een vrouwelijke medewerker mocht legitimeren. Ik vind dat hier ten onrechte gebogen werd voor de intolerantie van iemand die eenvoudige academische conventies weigert te accepteren. Een dergelijke houding heeft niets met tolerantie of integratie te maken. Wel wordt de invoering van de meest intolerante vorm van apartheid aan onze universiteit gesanctioneerd. Een volgende stap is dat aan dergelijke gemaskerden alleen nog vrouwen mogen doceren. Eigenlijk zou ik nu even heel graag in Turkije werken. Daar worden dergelijke strapatsen gewoon niet geduld. Op de Turkse universiteiten worden geen hoofddoekjes gedragen. Ik hoop dat daar in ieder geval de strikte vorm van secularisme, van scheiding tussen kerk en staat, tot in lengte van jaren gehandhaafd zal blijven.

Koen Koch
hoogleraar Internationale Betrekkingen RUG

Olie uit de jatropa-noot heeft de toekomst. Deze olie kan dienen als milieuvriendelijke brandstof en de teelt van de jatropa-plant kan lokale boeren in arme landen een beter bestaan verschaffen. Erik Heeres (44), hoogleraar chemische technologie, is een van de leiders van een onderzoeksproject naar de mogelijkheden om de jatropa-plant optimaal te exploiteren. Dit in samenwerking met Wageningse en Indonesische onderzoekers.

Rijden op de jatropa-noot

Het bureau van Erik Heeres staat vol met flesjes olie. Heeres maakt er een open. Een aangename geur stijgt op. 'Dit is patchouli-olie en wordt ook wel gebruikt bij het maken van parfums.' Een ander flesje is gevuld met een donkere, viscos substantie. Een sterk, houtachtig aroma prikkelt de reukzintuigen. 'Dit is olie gemaakt van beukenboomhout. De geur doet me zelf altijd een beetje aan Hema-rookworsten denken.' Ten slotte pakt een fles gevuld met gele olie. 'En dit is nou olie geperst uit jatropa-noten.'

Deze plantaardige olie, die ingezet kan worden als biobrandstof, speelt momenteel een belangrijke rol in het leven van Heeres. 'Het is allemaal begonnen toen een Indonesische collega tweeënehalf jaar

geleden opperde om samen onderzoek te doen naar jatropa. Mijn afdeling Chemical Engineering heeft namelijk al een aantal jaren een gezamenlijke masteropleiding met de universiteit van Bandung (Institut Teknologi Bandung, ITB) in Indonesië. In het begin was deze samenwerking vooral gericht op educatie, maar de laatste jaren zijn we ons steeds meer op onderzoek gaan richten.'

Arme grond

Olie uit de jatropa-plant (*Jatropha Curcas*) wordt verkregen door de noten uit de vruchtjes te halen en uit te persen. 'De plant, een soort stekelige heester van 2 à 3 meter hoog, is eigenlijk een onkruid en

groeit op allerlei plekken in de tropen en subtropen,' vertelt Heeres. Ook op arme grond. Daardoor heeft de plant veel potentie. 'Op bijvoorbeeld West-Timor heb je grote vlaktes waar alleen wat gras en struikgewas groeit. Deze grond wordt niet gebruikt voor landbouw, maar zou wel geschikt kunnen zijn voor jatropa. Als je het goed opzet, dan zou het verbouwen van jatropa inkomens kunnen genereren voor de lokale boeren.' In Indonesië zijn daarom bedrijven en overheid bezig met het opstarten van jatropa-plantages.

Het verbouwen van jatropa heeft een paar grote voordelen ten opzichte van de oliepalm, momenteel een heel belangrijke bron van biobrandstof. 'In tegenstelling tot jatropa groeit de oliepalm alleen in een vochtig tropisch klimaat. En dat zijn juist de plekken waar het regenwoud ook is. Voor het verbouwen van jatropa hoeft dus niet per se regenwoud te sneuvelen.'

Giftig

Een ander, paradoxaal, voordeel is de giftigheid van de plant. 'Als je tien van die nootjes eet, ben je hartstikke dood. De olie is dus ook giftig. Dat heeft als voordeel dat je niet concurreert met een toepassing als voedsel. Palmolie, van de oliepalm, is als biobrandstof momenteel een groot punt van discussie, omdat het in het Verre Oosten ook gebruikt wordt om mee te koken. Omdat wij deze olie hier in het westen importeren en als brandstof gebruiken, is de prijs, ook als levensmiddel, enorm gestegen. Maleisiërs bijvoorbeeld moeten opeens veel meer betalen voor hun palmolie. Dat effect ga je niet krijgen bij jatropa-olie.' Wel geeft Heeres toe dat jatropa indirect kan concurreren met voedsel. 'De plant groeit op arme grond, maar zal beter groeien op rijke grond. Er zal dus altijd een bepaalde drang zijn om het daar ook te gaan verbouwen. En dan beïnvloed je indirect toch de voedselhuishouding. Dat is een gevaar.'

Niettemin biedt jatropa grote mogelijkheden. Daarom heeft Groningen samen met de Wageningen Universiteit, ITB en BPPT (een soort Indonesische TNO) via een subsidie van de KNAW een onderzoeksprogramma opgezet waarbij gekeken wordt hoe jatropa het beste geëxploiteerd kan worden. Heeres is de Nederlandse projectleider. Robert Manuring (van het ITB) de Indonesische. 'Ons doel is om elk onderdeel van zo'n plant waarde te gaan geven. Neem de noot. Die bestaat voor dertig tot veertig procent uit olie en voor de rest uit eiwitten en vezels. Die vezels kunnen misschien best gebruikt worden voor houtpanelen of versterkte plastics. Dat is iets wat Wageningen gaat uitzoeken. En het vruchtje, waar de noot inzit, is vrij rijk aan suikers. Wat zouden we met die suikers kunnen doen?'

Stroperigheid

In Groningen gaat men onderzoeken hoe de olie op een simpele manier om te zetten is naar een transportbrandstof. 'De stroperigheid van het spul is vrij hoog. Die gaan we proberen naar beneden te bren-

Erik Heeres

gen. Ook gaan we zoeken naar een efficiëntere techniek om de olie uit de nootjes te halen en het verlies bij de persing te beperken. Dat kan misschien door de nootjes voor te weken met enzymen, waardoor de olie beter beschikbaar komt. Daarnaast gaan farmacologen hier uit Groningen kijken naar de eventuele toepassing van jatropa als medicijn, aangezien de plant volgens de inheemse geneeskunde bepaalde geneeskrachtige effecten bezit.'

Omdat het onderzoeksprogramma pas vorig jaar oktober is gestart, moeten de resultaten nog komen. De toepassingsmogelijkheden van dit landbouwproduct die eruit komen rollen, zullen echter voor veel gebieden in de wereld van belang zijn. Want ook in India, Afrika, China en Midden-Amerika is men bezig met het opzetten van jatropa-plantages. Leuk en aardig allemaal voor die landen, maar wat hebben we er in Nederland aan? 'Jatropa-olie is hier hard nodig, aangezien in 2010 volgens EU-richtlijnen 5,8 procent van onze transportbrandstof van een hernieuwbare bron moet zijn. Dat betekent dat we dan enorme hoeveelheden olie nodig hebben. We hebben in Nederland te weinig landbouwcapaciteit om zelf genoeg koolzaadolie of zonnebloemolie te produceren, dus zijn we afhankelijk van import.'

Duwtje

Heeres, die regelmatig in Indonesië verblijft, merkt dat jatropa daar erg leeft. 'Vorig jaar juli ben ik meegeweest met een expeditie – georganiseerd door National Geographic – waarbij we met een auto die op pure jatropa-olie liep van West-Timor naar Jakarta zijn gereden. In totaal 3000 kilometer! In Jakarta werden we ontvangen door de president in zijn paleis. Dat geeft aan dat de Indonesische overheid grote kansen ziet in jatropa.'

Het onderzoeksprogramma zal voor een groot deel uitgevoerd worden door acht Indonesische promovendi. 'Die zitten de helft van de tijd in Indonesië en de andere helft in Nederland. Als ze gepromoveerd zijn, keren ze terug naar de instelling in Indonesië waar ze vandaan komen.' Heeres hoopt dat op deze manier de wetenschappelijke cultuur in dit land een duwtje in de rug krijgt. 'Ze hebben op dat gebied nog een aantal slagen te maken. Vergeleken met andere landen in het Verre Oosten loopt Indonesië achter op wetenschappelijk gebied. Het aantal citaties van Indonesische wetenschappers bijvoorbeeld is over het algemeen laag. Er heerst nog geen publicatiecultuur.' Heeres hoopt op overname van de normen die wij hebben voor wetenschappelijk onderzoek. 'Het moet naar een hoger niveau getild worden. Daar willen wij een steentje aan bijdragen. De potentie is er in ieder geval. Ze zijn net zo slim als wij, en misschien nog wel slimmer.'

► TEKST EDWIN VAN LACUM

De Buitenplaats werd levenswerk

Jos en Janneke van Groeningen ontmoetten elkaar op de psychiatrische universiteitskliniek. Ze deelden een passie voor kunst. Toen er een foelieijke flat naast hun huis in Eelde dreigde te komen, kwam het echtpaar met een succesvol alternatief: Museum De Buitenplaats.

De allerlaatste stagiaire voor hij van baan ging veranderen, stal het hart van Jos van Groeningen, hoofd van de toenmalige afdeling patho-psychologie van de RUG. Die stagiaire was Janneke Hazenberg, studente klinische psychologie. In tweeërlei opzicht de knapste, vond Jos. Aan het eind van haar stage nam hij haar een dagje mee zeilen. Die zelfde dag, in 1970, liet hij Janneke het Nijsinghuis in Eelde zien, een vervallen juweel uit 1654. Jos bekende dat hij het wilde kopen. Vijfendertig jaar getrouwd zijn de RUG-alumni ondertussen en de trotse bewoners van het Nijsinghuis.

Bevriende schilders

Janneke (63) is ziek. Jos (73) maakt deze ochtend in de ruime keuken een schaalkje aardbeien klaar voor de patiënte en vertelt over de ingrijpende renovatie van het oude gemeentehuis. 'Nu niet meer, ik ben niet meer zo handig, maar in het begin heb ik hier zelf ook uren geklust. Janneke ook.'

Het verhaal is wellicht bekend. Hoe het echtpaar besloot bevriende schilders te vragen wanden in hun huis te beschilderen. Pieter Pander, Clary Mastenbroek en Olga Wiese namen allemaal vertrekken voor hun rekening. Het begon met Matthijs Röling en zijn

kameraad Wout Muller, die samen ook de befaamde wand in de Aula van het Groningse Academieggebouw schilderden. Van 1983 tot 1996 was Röling iedere zondag in Eelde bezig. Van Groeningen: 'Ik haalde hem op en bracht hem weer thuis. Janneke maakte een lekkere brunch. Matthijs is een half familielid geworden.'

Toen ze hoorden dat naast hun huis een groot flatgebouw zou komen, brachten de Van Groeningens een tegenvoorstel onder de aandacht van de gemeenteraad van Eelde. Een museum. Tot hun stomme verbazing stemde de voltallige raad vóór. Koningin Beatrix opende op 9 oktober 1996 De Buitenplaats, museum voor figuratieve kunst. Velen leerden het museum, ontworpen door architect Ton Alberts, in de jaren erna kennen. Het uitnodigende museumcafé en de prachtige tuin, samen met Janneke vormgegeven door opnieuw een grote naam, architectenbureau Copijn in Utrecht. De Buitenplaats trekt momenteel dertigduizend bezoekers per jaar. En wekelijks landen er aanbiedingen op de mat van mensen die willen exposeren.

Levenswerk

Jos van Groeningen gaat voor door het Nijsinghuis. In de Blauwe Kamer werkt een restaurateur op een ladder de schildering van Röling bij. Als later deze zomer het huis open is voor de jaarlijkse bezoekersdagen, moet alles tiptop in orde zijn. 'Dat denken mensen altijd,' reageert de alumna op de veronderstelling dat Janneke en hij wel steenrijk moeten zijn voor zo'n huis. Maar het was gewoon een kwestie van niet met vakantie, en allebei werken: hij als directeur van het Instituut voor Medische Psychotherapie Groningen/Drenthe, later opgegaan in het RIAGG, en psychoanalyticus; zij als klinisch psychologe aan de universiteit. 'Wat ook enorm scheelt, is dat we geen kinderen hebben, al hadden we die graag gehad.'

Stichting Het Nijsinghuis – lees: de (Eelder) gemeenschap – zal het Nijsinghuis erven. 'We weten zeker dat verre achterneefjes en -nichtjes er geen panelen uit komen

zagen,' grijnst Van Groeningen. Maar om het museum zijn er wel zorgen. Twee jaar geleden ontving het onbezoldigde directeursduo Jos en Janneke elk een Zilveren Anjer uit handen van de koningin. Toen lieten ze weten die graag te willen ruilen voor de garantie dat hun levenswerk blijft voortbestaan. Het echtpaar had toen al contact met de provincie Drenthe voor structurele subsidie, in plaats van af en toe een beetje. Jos en Janneke keken vooruit naar de dag dat zij een stapje terug zouden kunnen doen. Dan moet een professioneel management het overnemen. En dan was er nog die andere beer op de weg: het onherroepelijk verdwijnen van gesubsidieerde ID-banen eind 2008. Maar liefst twaalf ID-krachten werken er in het museum, op cruciale plekken. 'Die moeten op 1 januari 2009 weg zijn, of we moeten ze zelf betalen. Dat kan dus echt niet. En alleen met onze honderd vrijwilligers redden we het ook niet.'

Moed

Is het toeval dat Jos tijdens het interview een veelbelovend telefoontje krijgt? Hoe dan ook. Vlak daarna komt er een persbericht van de provincie. Het provinciebestuur wil De Buitenplaats in 2008 met 200.000 euro subsidie steunen en daarna, in elk geval tot 2012, met 250.000 euro per jaar. De gemeente Tynaarlo, waar Eelde onder valt, zal bovendien arbeidskrachten leveren. Een pak van het hart van de Van Groeningens. 'Na ons de zondvloed, dat heb ik wel eens tegen Janneke gezegd als we het niet meer zagen zitten. Maar we hebben toch altijd de moed erin gehouden.'

MUSEUM DE BUITENPLAATS ZOMERTENTOONSTELLINGEN

CHARLOTTE VAN PALLANDT EN KEES VERWEY
22 APRIL - 26 AUGUSTUS 2007

► Charlotte van Pallandt en Kees Verwey behoren tot de grootste Nederlandse kunstenaars in de figuratieve traditie. Op de door Rudi Fuchs ingerichte tentoonstelling is voor het eerst sinds twaalf jaar de kunst van Charlotte van Pallandt en Kees Verwey weer bij elkaar. Een deel daarvan is nooit eerder vertoond.

'NAAKT IN DE TUIN'
VAN 3 APRIL T/M 28 OKTOBER 2007

► De tentoonstelling bestaat uit een gevarieerde selectie van 20ste-eeuwse naakten uit de collectie van Museum Beelden aan Zee in Scheveningen. Er is werk te zien zijn van onder meer de beeldhouwers: George Grard, Oliviero Rainaldi, Otto Waldemar, Nic Jonk, Jan Meefout en Arthur Spronken.

Informatie
Openingstijden dinsdag t/m zondag van 11.00 tot 17.00 uur
Hoofdweg 76, 9761 EK Eelde
tel: 050 - 309 58 18
www.museumdebuitenplaats.nl

Alumni-aanbieding
Op vertoon van uw alumnipas of deze uitgave van *Broerstraat 5* ontvangt u bij de entreebalie van Museum De Buitenplaats een mooi vormgegeven brochure over het Nijsinghuis, de museumarchitectuur en het tuinontwerp (winkelwaarde € 5,-)

► TEKST ELLIS ELLENBROEK
► FOTO'S MUSEUM DE BUITENPLAATS

Alumni Actief

Verschillende alumniverenigingen hebben in mei of juni hun alumnidag of algemene ledenvergadering gehouden. Benieuwd hoe deze dagen zijn verlopen? Breng eens een bezoek aan de website van de vereniging van uw opleiding voor verslagen en foto's. Via de alumniwebsite van de RUG vindt u links naar de verschillende verenigingen. Na de zomer pakken we de draad weer op met nieuwe, boeiende en gezellige activiteiten voor, door en met alumni. Hieronder een selectie. Kijk voor meer informatie over RUG-alumniactiviteiten op www.rug.nl/alumni. Of neem contact op met de alumni relations officer, Lidy Bosker: a.h.bosker@rug.nl.

Alumnivereniging Scandinavistiek

Met bijna 120 hoofdvakstudenten is de opleiding Scandinavistiek uitgegroeid tot een van de grotere zogenaamde Kleine Letteren. Om de banden met oudstudenten aan te halen is het plan opgevat om een alumnivereniging op te richten. Deze kan functioneren als informatienetwerk over de opleiding, over ontwikkelingen binnen het vakgebied, interessante vacatures en alle andere zaken die relevant zijn voor een Scandinavist. Natuurlijk is de vereniging ook bedoeld om bij te praten over 'vroeger'. Studeerde u Scandinavistiek en wilt u actief zijn binnen de vereniging of wilt u gewoon meer weten? Neem dan contact op met Roald van Elswijk: r.j.j.h.van.elswijk@rug.nl. In november 2007 bestaat de opleiding zestig jaar en organiseert zij in samenwerking met het Arctisch Centrum het Linnaeus-symposium met onder andere een reünie. Alumni Scandinavistiek worden hierover nog nader geïnformeerd.

Internationale Organisaties en Internationale betrekkingen

IO/IB is de opvolger van de studie Beleid en Bestuur in Internationale Organisaties. Deze inmiddels bachelor/master-studie is gegroeid tot jaarlijks zo'n 220 nieuwe studenten. Met het groeien van de studie klonk steeds meer de vraag naar een alumniverband. Daarom bouwt studievereniging Clio sinds enkele jaren succesvol aan een internationalisten-netwerk om een hechtere band tussen alumni onderling en alumni en de studie tot stand te brengen. Naast dit netwerk biedt de alumnicommissie van Clio borrels in Brussel, Den Haag en Groningen, een nieuwsbrief en het magazine Checks & Balances aan om in contact te blijven met alumni. Clio is op zoek naar oud IO/IB of IO studenten om het alumnibestand nog verder uit te breiden. Bent u een van deze alumni? Kijk dan op de website <http://www.clio.nl> waar u naast verdere informatie en activiteiten de mogelijkheid heeft om u aan te melden. Ook kunt u mailen naar alumni@clio-international.nl.

Symposium FMF: Speltheorie

Op **maandag 8 oktober 2007** houdt de Fysisch-Mathematische Faculteitsvereniging haar jaarlijks symposium met de titel *"Game Theory - mathematics of cooperation and conflict"*. Speltheorie bestudeert de verschillende strategieën in situaties waarin partijen een tegenstrijdig belang hebben. De theorie is toepasbaar op spellen zoals schaken en poker, maar ook op politiek, militair, economisch en evolutionair-biologisch vlak. Deze diversiteit aan onderwerpen komt ook terug op het symposium. Gedurende de dag kunnen deelnemers meedoen aan een spel, waarvan de resultaten later op de dag geanalyseerd worden. Alumni zijn van harte uitgenodigd deel te nemen aan het symposium. Bezoek voor meer informatie <http://symcie.fmf.nl>

Jubilerend SIB Groningen zoekt alumni!

In oktober 2007 viert de Studentenvereniging voor Internationale Betrekkingen (SIB) haar twaalfde lustrum. Dit zestigjarig bestaan willen we uitgebreid vieren. Daarom is SIB Groningen op zoek naar alumni. Bent u lid geweest van de SIB? (Voor 1962 stond deze vereniging bekend als Nederlandse Studentenvereniging voor Federale Wereldregering en als Nederlandse Studentenvereniging voor Wereldrechtsorde.) Stuur een e-mail naar sibalumni@gmail.com. Bekijk ook de website: www.sib-groningen.nl

Alumni Online

Straks voor alle RUG-alumni

Speciaal voor haar oud-studenten heeft de universiteit twee online-diensten ontwikkeld: e-mail for life en het Alumni Network. Inmiddels kunnen de ruim 2000 alumni die sinds 15 augustus 2006 zijn afgestudeerd al gebruik maken van deze diensten. Na de zomer krijgen alle alumni deze mogelijkheid. U kunt zich dan opgeven via www.rug.nl/alumni. E-mail for life is een levenslang universitair e-mailadres met mailbox. Via de e-community van het Alumni Network onderhoudt u contact met andere alumni. Op uw eigen profielpagina kunt u meer vertellen over uw werk en studie. Uiteraard bepaalt u zelf welke gegevens zichtbaar zijn voor de andere deelnemers. Met de zoekfunctie vindt u oud-studiegenoten, die u vervolgens eenvoudig een bericht kunt sturen. In de loop van het jaar worden de mogelijkheden van het Alumni Network verder uitgebreid met onder meer discussiegroepen en een vacaturebank.

Meer informatie over het Alumni Network en e-mail for life is te vinden op www.rug.nl/alumni

Achtste lustrum De Chemische Binding

De Chemische Binding - studievereniging voor scheikunde en scheikundige technologie - bestaat op **9 oktober 2007** veertig jaar. De vereniging organiseert daarom in de week van 8 tot 12 oktober een groots lustrumprogramma met als thema 'XL'. Een thema dat garant staat voor grootse activiteiten, waaronder een reünistenprogramma op **vrijdag 12 oktober** aanstaande. Bezoek voor meer informatie en aanmelding de website www.chemische-binding.nl

Reünieweekend lustrum RKS Albertus Magnus

Dit jaar viert Albertus Magnus haar XXII e lustrum. Speciaal voor de senioren van Albertus wordt op **6, 7 en 8 juli 2007** een reünieweekend georganiseerd. Het weekend start met een grootse opening op de Kroeg en een traditionele dispuutenavond. Zaterdag wordt de lustrum-musical 'Rent' opgevoerd en zijn er spetterende optredens van onder andere Is Ook Schitterend (I.O.S.). Zondag is er een Heilige Mis en tot slot is er de mogelijkheid deel te nemen aan Soccerhouse, een heus voetbalspektakel op de Vismarkt. Meldt u zo snel mogelijk aan op www.lustrum.am

Eerste Lustrum TMFV Archigenes

Alumni Tandheelkunde opgelet: op **14 december 2007** bestaat Archigenes vijf jaar en dat wordt gevierd met onder andere een alumnidag op **zaterdag 8 december**. Noteer deze dag alvast in uw agenda! Meer over dit lustrum in de *Broerstraat 5* van oktober en op www.archigenes.nl

Alumnivereniging Geschiedenis

De oprichting van de alumnivereniging Geschiedenis vordert gestaag: In april 2007 is een voorlopig bestuur benoemd onder voorzitterschap van Lammert Doedens. Op de eerste ledenvergadering zal de definitieve bestuurs-samenstelling worden besproken. Houd de website van Geschiedenis in de gaten voor verdere ontwikkelingen: www.rug.nl/let/onderwijs/historischewetenschappen/geschiedenis/index. Ook aanmelden kan via internet.

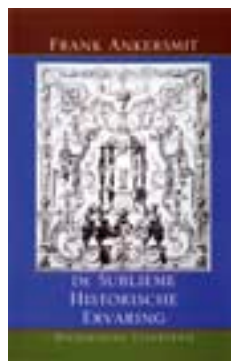
Vijf vergeten oorlogsslachtoffers

Op 4 mei 2007 onthulden de leden van het College van Bestuur een gedenksteen voor vijf vergeten oorlogsslachtoffers in het trappenhuis van het Academiegebouw. Nader historisch onderzoek had uitgewezen dat de namen van Samuel van Staveren, Isidore Izaäks, Louis Wolff, Ephraïm Rosenbaum en Johan Brouwer ten onrechte niet op de gedenkstenen uit 1948 stonden. Ter gelegenheid schreef Thialda Tabak, masterstudent geschiedenis, de publicatie *En men zal U een nieuwe naam geven*. Vijf vergeten oorlogsslachtoffers van de Rijksuniversiteit Groningen. De levensverhalen van de vijf oorlogsslachtoffers zijn erin opgetekend, naast de geschiedenis van de eerdere gedenkstenen. Het boekje is gratis te verkrijgen bij het **Universiteitsmuseum**, Oude Kijk in 't Jatstraat 7a, op openingstijden: di t/m zo van 13.00 - 17.00 uur. Bestellen kan per e-mail: museum@rug.nl

Chinees

Voor iedereen die interesse heeft voor China is het boek *Dat is Chinees voor mij* van Peter Ho een must. Om te lezen en als naslagwerk. Ho is aan de RUG hoogleraar Internationale Ontwikkelingsstudies en directeur van het Centre for Development Studies. Zelf van Chinese afkomst, geeft hij regelmatig lezingen en cursussen over de Chinese cultuur en is hij een vraagbaak voor overheden en media. In zijn boek schrijft hij op een heldere en humoristische wijze over de Chinese gewoonten en gebruiken, de geschiedenis, de filosofie en de recente ontwikkelingen. **Uitgeverij De Geus | 2007 | € 15,90**

Historische ervaring

Onlangs is *De sublieme historische ervaring* van Frank Ankersmit verschenen. Ankersmit (1945) is hoogleraar intellectuele en theoretische geschiedenis aan de RUG. Hij geldt als de invloedrijkste filosoof van de geschiedschrijving in het Nederlandse taalgebied, maar ook daarbuiten is hij toonaangevend. In het boek breekt Ankersmit een lans voor meer ruimte en aandacht voor onze gevoelens en stemmingen die bepalen hoe we het verleden ervaren. Deze 'romantische' wending is zinvol, want de historische ervaring geeft aan de geschiedenis pas werkelijk betekenis. Bovendien ontstaat er ruimte om onze existentiële verbondenheid met het verleden aan de orde te stellen. Ankersmits eerherstel van de ervaring is een oproep tot een nieuwe romantische wending in de geschiedschrijving. **Historische Uitgeverij | 2007 | € 34,95**

Weblog expeditie Groenland

Iedereen die wel eens strandwandeling maakt, heeft ze ooit gezien; die witte vogeltjes die druk voor de golven heen en weer rennen. Dat zijn drieteenstrandlopers. Zij vormen het onderzoeksobject van de Groningse bioloog Jeroen Reneerkens in het kader van het International Polar Year. Want de kleine vogels zijn echte poolreizigers. Globetrotters zelfs: na hun overwintering in West-Europa of zelfs Afrika, trekken ze om te broeden helemaal naar arctisch Groenland of Siberië. Zowel de trek als het broeden en het grootbrengen van hun jongen kost onvoorstelbaar veel energie. De hele zomer, tot eind augustus, zijn op de weblog <http://pooljaar.nl/broedmysterie> de belevenissen op Groenland te volgen van de alumni Reneerkens en schrijver/journalist Koos Dijksterhuis. Over 'het drieteentje' en zijn onderzoekers gaat Dijksterhuis een boek schrijven.

Reünie Studentenpastoraat

In 1947 werden de eerste studentenpredikanten in Groningen benoemd. Sindsdien was er dus een studentenpastoraat in Groningen. In 1977 ontstond er een oecumenisch samenwerkingsverband tussen zeven kerkgenootschappen, het Groninger Studentenpastoraat. Inmiddels heeft het GSp een nieuw logo en een nieuwe naam: GSp – Studentenplatform voor Levensbeschouwing. Het zowel 60- als 30-jarige jubileum gaat het GSp vieren op **18 november 2007** met - naar verwachting - veel reünisten. Zie verder op www.gspweb.nl

Informatie over huur en gebruik van de borg, zie: www.rug.nl/allersmaborg

Lamsbout en Reitdieppaling

In anderhalf uur vaar je met een rondvaartboot van Groningen door het Reitdiep naar de Allersmaborg. Maar ook per fiets, auto of bus is deze zestiende-eeuwse borg prima te bereiken. De Allersmaborg, onderdeel van het oud-Groningse dorpje Ezinge, is sinds 2005 in erfpacht van de Rijksuniversiteit Groningen.

Heel wat alumni hebben een bijdrage geleverd aan de restauratie van de borg; ruim 400.000 euro kwam uit hun zak. Hoe ziet dit 'oord van ontmoeting, bezieling en wetenschappelijke vernieuwing' er na de restauratie uit? En wat kunnen mensen eigenlijk met Neerlands eerste 'alumnihuis'?

Tussen de oude paardenstallen in het koetshuis zijn zithoekjes gemaakt en de ruimte is veranderd in een gelegenheid waar zo'n tachtig mensen kunnen borrelen, vergaderen of naar een lezing luisteren. Een slaapzolder biedt overnachtingsmogelijkheid voor vierentwintig personen en is ideaal voor bijvoorbeeld summerschools. De rode kamer, de gele en de blauwe, en de oude keuken in het voorhuis zijn in oorspronkelijke stijl gerenoveerd en bestemd voor kleinschaligere bijeenkomsten. Het klerkenhuis is voorzien van een eigen keuken en badkamer. Het zou een fraai verblijf zijn voor een gastspreker, een

promovendus die ongestoord aan een proefschrift wil werken of als erfgoedlogies.

De borg is bedoeld als congrescentrum van de universiteit en zal daarnaast een ontmoetingsplaats voor alumni worden. Franck Smit, secretaris van de stichting Allersmaborg en fondsenwerver, denkt daarbij aan bijeenkomsten van alumniverenigingen, culturele excursies, jaardiniers en alumnitrouwerijen. 'De mogelijkheden zijn legio en nog helemaal invulbaar.'

Ophaalbrug

Vanaf september kan de Allersmaborg geboekt worden. En dan zal het verder op gastvrouw Joke Poppema aankomen. Samen met haar man Siebrand betreft zij de bovenste verdieping van de borg en met hulp van enkele studenten en een kok zal ze de volledige catering op zich nemen. Daar ziet ze niet tegenop. 'Nee hoor. Ik hoop juist dat het heel druk wordt en iedere dag vol zit. Dat lijkt me heerlijk. Vroeger had ik samen met mijn zus een cateringbedrijf en ik vond dat heel fijn werk.'

Van de kamers vindt Poppema de rode het mooist. De slaapvertrekken vindt ze bijzonder inventief en ook met het klerkenhuis is ze erg ingenomen. 'Nu hopen dat de inrichting een beetje knus wordt.' En dat is nog best lastig. Smit: 'We kunnen gebruik maken van meubelen uit de verzameling van het

Groninger Museum. Hier zitten ook stukken bij afkomstig van de familie De Marees van Swinderen die in de negentiende eeuw de borg bewoonde. Het interieur moet natuurlijk bij de sfeer van de borg passen, maar ook praktisch en flexibel zijn. Mensen moeten hier zowel kunnen dineren als vergaderen. We willen groepen alumni en studenten en bedrijven kunnen ontvangen. De inrichting zal een combinatie worden van oud en nieuw. Het gaat geen museumborg worden.'

Daar zal de borgvrouwe wel voor zorgen. Zij verwacht vooral veel sfeer. Ze ziet ernaar uit om de verschillende oud-Groningse fruitsoorten uit de boomgaard en de walnoten die bij de ophaalbrug hangen in haar catering te verwerken. In de omgeving kent ze boerderijen waar ze verse geitenkaas en lamsbouten kan kopen. En de paling uit het Reitdiep gaat ze zeker proberen.

Behalve lunches, diners en alumniborrels zou Poppema graag culturele festiviteiten als de ZomerJazzFietsTour ontvangen. Maar ook de gewone Ezingenaar moet welkom blijven in de Allersmaborg. 'Al ga ik af en toe wel de ophaalbrug omhoog halen. Mensen zijn zo nieuwsgierig. Soms staan ze hier zomaar in de woonkamer.'

► TEKST JONNA BRENNINKMEIJER

► FOTO REYER BOXEM

Life Long Learning

Leren stopt niet na je studententijd. Life Long Learning is essentieel voor continue ontwikkeling. AOG Contractonderwijs speelt hierop in door samen met de RUG diverse opleidingen aan te bieden. RUG-alumni die zo'n opleiding hebben gevolgd, vertellen in deze rubriek over studeren, motivatie en carrière. Deze keer: Gerard ten Brincke (52), directeur Fortis ASR Schadeverzekeringen. Hij zette zijn enthousiasme over de postacademische opleiding 'Leiderschap in Innovatie' (voorheen 'Innovatief concurreren met Kennis') bij de Academie voor Management meteen om in de praktijk.

Dertig jaar geleden was Gerard ten Brincke klaar met de heao en begon hij bij een van de voorgangers van Fortis ASR als medewerker. Dat hij ondanks zijn heao-diploma onderaan moest beginnen, heeft Ten Brincke nooit gespeten. Integendeel: hij raadt het iedereen aan. 'Zelf leiding krijgen is louterend! Je kunt je veel beter verplaatsen in de positie van medewerkers dan wanneer je van opzij komt binnen vliegen en meteen een managementpositie krijgt. Ik heb niet zoveel op met mensen die alleen oog hebben voor hun eigen carrière.'

Geestelijke vakantie

Hij wisselde geregeld van functie en werd in 1993 lid van de directie van het schadebedrijf. Inmiddels had hij zijn MO Economie gehaald en een post-hbo-opleiding Management gevolgd. Ook intern was er genoeg te leren: 'Van die vervelende verzekeringsopleidingen waarvoor je ontzettend veel details uit je hoofd moest leren,' herinnert Ten Brincke zich. 'Het ging alleen maar om het tot je nemen van kennis, niet om het verwerven van inzicht.' Dat was heel anders tijdens de cursussen die hij later voor zijn werk volgde aan de universiteit van Barcelona en bij INSEAD in Fontainebleau.

Een paar jaar geleden - Ten Brincke was toen alweer enkele jaren directielid - wilde hij zich verder verdiepen in de productie van kennis. 'De financiële branche is zeer kennisintensief. Kennis en inzichten zijn bij ons aanwezig in systemen en bestanden, maar ook in de hoofden van personen. Ik wilde de materie bekijken vanuit een positie buiten de financiële wereld.' De leergang 'Leiderschap in Innovatie' sprak hem aan vanwege de diversiteit aan deelnemers, vakgebieden en invalshoeken. In 2005 begon hij

'Uiteindelijk ontwikkelden we een interactief kennisplatform dat de mensen samen voeden'

aan een leergang die hem een jaar lang regelmatig twee dagen achter elkaar van zijn werk als directeur hield. 'Dat was pittig, want je werk gaat gewoon door. Toch heb ik deze opleiding ervaren als een geestelijke vakantie. Elke keer als ik terug was op het werk, was ik er helemaal vol van en vertelde ik mijn collega's welke inzichten nu weer waren komen bovendrijven. We kregen college van wetenschappers die zelf ver boven de materie staan en boeiend vertelden over waar ze mee bezig waren en welke oplossingen ze vermoedden. Onze groep was klein en de opzet was zeer interactief, waardoor we steeds onze vragen konden stellen en met elkaar en de docenten in discussie gingen.'

Vliegwiel

De afsluiting van de leergang was het schrijven van een visiedocument over een relevante vraag gegeven de leergang en de praktijk van de deelnemers. Ten Brincke vroeg zich af wat er in zijn bedrijfs onderdeel zou moeten veranderen om tot een duurzaam innovatief bedrijf te komen. 'Het ging er vooral om wat wij als management zouden moeten veranderen om de bedrijfscultuur duurzaam innovatief te maken. Hoe krijg je het vliegwiel aan de gang? Dan spelen er verschillende zaken: kennisontwikkeling, maar ook de verspreiding van kennis. Hoe stimuleer je mensen in je organisatie om hun kennis met anderen te delen en zelf gebruik te maken van andermans kennis? Het niveau van mensen neemt alleen maar toe. Het zijn professionals die zich niet zomaar van alles laten gezegd. Ze willen zelf invloed hebben op hun werk en hun eigen methodieken kiezen. Uiteindelijk hebben we een interactief kennisplatform ontwikkeld dat de mensen samen voeden. Dat platform is veel beter afgestemd op de verwachtingen van de gebruikers dan de oude kennis-systemen die we hadden. Daardoor zijn mensen ook veel meer geneigd om de aanwezige kennis te gebruiken en aan te vullen.'

Vertrouwen op je gevoel

Hij was gewend om in zijn werk sterk te sturen op cijfers. Cijfers zijn van cruciaal belang in een financiële organisatie. 'Ik heb geleerd meer te vertrouwen op mijn gevoel. Je kunt niet alles beredeneren met je hoofd. Je buik, je gevoel, is vaak een belangrijke bron voor goede beslissingen. Ook belangrijk is je hart: wat vind je echt leuk? Cijfers blijven belangrijk, maar je kunt cijfers ook zien als een taal. Een cijfer kan een heel andere betekenis krijgen, als je weet hoe het tot stand is gekomen. Wij zijn gewend om rationeel te denken, we richten ons op taken en resul-

taten. En dat moet ook. Maar je moet je ratio in balans zien te brengen met de andere kant van het verhaal. Met de mensen die binnen je organisatie werken. Mensen die met elkaar samenwerken en die je wilt inspireren. Zodat ze hun kennis en ervaring met elkaar gaan delen en combineren met andere bronnen van kennis. Dan komen er krachten vrij waar je versteld van staat. Als manager ben je dan veel meer iemand die dit proces faciliteert, dan iemand die zegt wat mensen moeten gaan doen. Het gaat om harde resultaten die je bereikt door indirect te sturen.'

Good to great

Na afloop deed hij zijn collega's het boek *Good to great* van Jim Collins cadeau. 'Dat boek gaat over de vraag hoe het mogelijk is dat bedrijven gedurende 15 tot 20 jaar fundamenteel beter presteren dan hun 'peers' in de bedrijfstak. Wat doen die bedrijven anders? Het gaat erom dat als je een groep goede personen bij elkaar hebt zitten, de strategie vanzelf komt. Doe nooit concessies aan het wie; want de poppetjes zijn het belangrijkste. Als je dan kijkt naar leiderschap, dan blijkt dat die goede bedrijven geen van allen een opvallende CEO hebben. Vaak zijn het juist bescheiden types die zich in dienst van het bedrijf stellen. Daardoor leidt hun vertrek ook niet tot problemen.'

Hij raakt niet snel uitgepraat over de leergang en komt nog dagelijks tot nieuwe inzichten. Het leerproces staat bij hem niet stil: hij is nog lang niet uitgeleerd, vindt hij zelf. 'Welke positie je ook bekleedt, je moet je blijven ontwikkelen.'

► TEKST MARJAN BROUWERS

► FOTO BERT JANSSEN

ACADEMIE VOOR MANAGEMENT

De eerstvolgende editie *Leiderschap in Innovatie* start **di 13 november 2007**. De informatiebijeenkomst is op **wo 4 september 2007**.

Startdata andere leergangen:

ma 9 juli 2007

► Summer Academy

wo 5 september 2007

► Masterstudie

di 11 september 2007

► HR-Strategie

do 27 september 2007

► Strategische Marketing van Diensten

di 9 oktober 2007

► Publiek Management

di 30 oktober 2007

► Verandermanagement

wo 31 oktober 2007

► Bestuurlijk Leiderschap

do 1 november 2007

► Merkmanagement

do 1 november 2007

► Strategic Business Development

di 13 november 2007

► Strategisch Communicatiemanagement

di 13 november 2007

► Leiderschap in Innovatie

wo 21 november 2007

► Business Strategy Course

di 27 november 2007

► HR-Strategie

do 29 november

► Res Publica

Voor meer informatie:
Tel (050) 316 21 15 of
www.academievoormanagement.nl

ORATIES

Tenzij anders vermeld beginnen oraties om 16.15 uur. Inlichtingen: mw. I. Sibers, tel. (050) 363 52 90.

ALGEMEEN

3 september 2007

► Opening academisch jaar

WISKUNDE EN NATUURWETENSCHAPPEN

11 september 2007

► oratie prof.dr. J.A. Loontjes
Synthetische polymeerchemie

18 september 2007

► oratie prof.dr. M.J.E.C. van der Maarel
Carbohydrate bioprocessing

23 oktober 2007

► oratie prof.dr. M.C. Spaans (adjunct)
Fysica van het interstellair medium en de vorming van sterren

RECHTSGELEERDHEID

30 oktober 2007

► oratie prof.mr. W.D. Kolkman
Notarieel recht

MEDISCHE WETENSCHAPPEN

25 september 2007

► oratie prof.dr. R.H. Henning
Farmacologie, i.h.b. de experimentele farmacologie

2 oktober 2007

► oratie mw. prof.dr. I.C. van Gelder
Cardiologie, i.h.b. ritmestoornissen en elektrofysiologie

9 oktober 2007

► oratie prof.dr. J.J.L. van der Klink
Sociale geneeskunde, i.h.b. arbeid en gezondheid

RUIMTELIJKE WETENSCHAPPEN

16 oktober 2007

► oratie prof.dr. H. Folmer
Economische geografie

Wijzigingen voorbehouden.

ACADEMIEPORTRETEN

AANWINSTEN

Sinds de stichting in 1614 heeft de Groningse universiteit de traditie dat emeriti-hoogleraren hun portret aanbieden aan de alma mater.

R. Giel
Psychiatrie
(1971-1994)
door Marcel Duran

A.C.J. de Leeuw
Bedrijfskunde
(1979-2006)
door Jacqueline Kasemier

S. Korteweg †
Economie
(1948-1973)
door A. Korteweg

D. van der Waaij
Medische microbiologie
(1975-1992)
door Dorine Kuiper

Inlichtingen over schenking van portretten: prof.dr. G. Boering, tel. (050) 541 6483 of gtboering@hetnet.nl. Meer afbeeldingen vindt u op www.rug.nl/museum.

COLOFON

Tweëntwintigste jaargang
tweede nummer/juli 2007
ISSN 0921-1721

Broerstraat 5 is een gratis kwartaalmagazine voor alle afgestudeerden en gepromoveerden van de Rijksuniversiteit Groningen, inclusief oud-cursisten van de Academische Opleidingen Groningen. Broerstraat 5 wil ertoe bijdragen dat het contact tussen de universiteit en iedereen die daar onderwijs heeft gevolgd in stand blijft en zo mogelijk intensiever wordt. Heeft u opmerkingen of ideeën? Laat het ons weten!

Redactieadres

Redactie Broerstraat 5
Postbus 72
9700 AB Groningen
Telefoon (050) 363 52 36
redactieB5@rug.nl

Redactie

Lidy Bosker
Fenneke Colstee-Wieringa
Gert Gritter
Franck Smit
Karin Weel

Hoofdredactie

Fenneke Colstee-Wieringa

Research

Karin Weel

Internet

www.rug.nl/alumni

Ontwerp en lay-out

In Ontwerp, Assen

Druk

Tijl Offset, Zwolle
Oplage 65.000

Adreswijzigingen

De RUG hecht veel waarde aan contact met oudstudenten. Conform de Wet Bescherming Persoonsgegevens gaat de universiteit zorgvuldig met adresgegevens om. Indien u wijzigingen wilt doorgeven of contact niet op prijs stelt, dan kunt u zich wenden tot:

Alumnielaties RUG
Rijksuniversiteit Groningen
Postbus 72
9700 AB Groningen
Telefoon (050) 363 77 67
alumni@bureau.rug.nl

Studentbesturen zingen voor het Eric Bleumink Fonds

De Studenten Organisatie Groningen (SOG) hield 29 maart een bijzondere benefietactie voor het Eric Bleuminkfonds. SOG'ers en vele andere studentbesturen stonden die avond op de planken om zich tijdens een karaokewedstrijd van hun zuiverste muzikale kant te laten zien. Voor 2 euro konden studenten hun favoriete nummer aanvragen. Een topjury, bestaande uit rector magnificus Frans Zwarts, Idolsdeelnemer Renske van der Veer en Jacques d'Ancona, oordeelde streng maar rechtvaardig. Elk muzikaal genre kwam aan bod, van "Venus", Guus Meeuwis, tot Volendamse vissersliedjes. Natuurlijk werd ook het doel van deze avond niet vergeten. Het belang van het Eric Bleuminkfonds werd door Frans Zwarts nogmaals onderstreept, en het laatste nummer, gezongen door alle aanwezige SOG'ers, leverde zelfs 75 euro op! Al met al was de Benefietactie een doorslaand succes, waarbij in totaal 925 euro is opgehaald, en waarbij de jury, en alle aanwezigen, hebben kunnen kennismaken met het muzikaal potentieel van besturend Groningen!

Het Eric Bleumink Fonds van de RUG verstrekt beurzen aan talentvolle studenten en onderzoekers uit ontwikkelingslanden. Het fonds, opgericht in mei 2000, heeft een bestuur onder leiding van de Rector Magnificus. Voor het werven van het geld zorgt het Ubbo Emmius Fonds. Voor meer informatie over donaties, schenkingen en legaten:

ERIC BLEUMINK FONDS
RIJKSUNIVERSITEIT GRONINGEN
POSTBUS 72, 9700 AB GRONINGEN
TEL. +31 (0)50 363 75 95
BLEUMINKFONDS@RUG.NL
WWW.RUG.NL/EBF

ABN AMRO GRONINGEN
REKENINGNR. 56.30.98.961
T.N.V. STICHTING UBBO EMMIUS FONDS
INZAKE ERIC BLEUMINK FONDS

Eric
Bleumink
Fonds

Ontdek Spieksee

Op een steenworp afstand van de stad Groningen, net over de Duitse grens (Rhede/Ems) verrijst een prachtig maritiem woonproject. In drie fasen worden ca 350 aan het water gelegen woningen gebouwd. Vrijstaand en met een eigen steiger. Een uniek project voor mensen die op zoek zijn naar rust, ruimte en water. Ontdek het zelf.

Voor informatie bel José Odding 06-51208521 of bezoek de website www.spieksee.net

SPIEKSEE MARITIMES WOHNEN
Zum Spieksee 5
26899 Rhede (Ems)
Duitsland
E info@spieksee.de
W www.spieksee.net

SPIEKSEE
MARITIMES WOHNEN

De meestermakelaar weet raad.

Vragen over het kopen van een studentenhuis?

Tegenwoordig is het behoorlijk ingewikkeld om in de stad Groningen een woning voor je studerende kind(eren) te kopen. Wanneer is zo'n studentenwoning een kamerverhuurbedrijf met een vergunningplicht? In welke wijken en straten mag of kun je nog wat kopen? Wat verandert er aan het gemeentelijk kamerverhuurbeleid? Kan een vereniging van eigenaren (VvE) kamersgewijze bewoning van een appartement verbieden?

Ga voor antwoord op deze en andere vragen naar www.tebbenstoringa.nl of bel (050) 5717818.

Makelaardij: Tebbens Toringa

Nieuwe Ebbingestraat 119, Groningen.
Telefoon (050) 5717818
www.tebbenstoringa.nl info@tebbenstoringa.nl

Mr. Albrechtus Tebbens Toringa

SAMIR BENSLIMAN (33)

- **Studie** sociale geografie van 1992-1997
- **Werk** adviseur ruimtelijke ordening bij Yacht
- **Huis** pas verhuisd naar eengezinswoning in nieuwe Groningse wijk Reitdiep
- **Huishouden** met Sylvia Steunebrink (32), RUG-alumnus sociale geografie; kindje op komst
- **Bruto jaarsalaris** 46.555 euro

ROB LIGTHART (38)

- **Studie** sociale geografie van 1989 tot 1997
- **Werk** maatschappelijk werker in Utrecht
- **Huis** klein appartement in Utrechtse wijk Zuilen
- **Huishouden** sinds half jaar samenwonend met Portugese Isabel (30)
- **Bruto jaarsalaris** (o.b.v. 24-urige werkweek): 22.865 euro

De ene sociaal geograaf hing als kind al boven kaarten en doet dat nu nog. De andere werd voetbaltrainer en hulpverlener, maar gaat misschien op een goeie dag nog promoveren.

➤ TEKST
ELLIS ELLENBROEK
➤ FOTO
JEROEN VAN KOOTEN (L)
BERT JANSSEN (R)

Ik was zo'n jongetje dat graag boven kaarten hing. Ik bladerde door atlanten, keek naar rivieren, landen, steden, bossen, meren. Een plaatsnaam als Guayaquil, in Ecuador, dat intrigeerde mij. Hoe zou het daar zijn, vroeg ik me af, want ik had natuurlijk nog geen geld om er zelf te gaan kijken. Het vliegtuigspel van de KLM, hoe vaak ik dat wel niet gespeeld heb met mijn ouders... Met je vliegtuigje over de hele wereld vliegen! Aardrijkskunde vond ik leuk op de middelbare school. Dat zegt volgens mij haast iedereen die sociale geografie gaat studeren. Mijn eerste baan was beleidsmedewerker bij de provincie Noord-Holland. Ik werkte in Haarlem, mijn vriendin in Groningen. Geen ideale situatie, dus ik stapte over naar een ruimtelijk adviesbureau in Heerenveen. Na een tijd gingen daar de leukste collega's weg en het bureau werd overgenomen. Ik vond de sfeer niet meer zo geweldig. Ik moest ook plannen financieel doorrekenen, een gebied waarin ik me niet verder wilde ontwikkelen. Het kantoor in Heerenveen werd bovendien gesloten.

Nu zit ik bij Yacht. Ik ben als landelijk planoloog gedetacheerd bij de provincie Overijssel. Ik beoordeel bestemmingplannen van diverse gemeentes, hoofdzakelijk plannen van landelijke gebieden. Momenteel heb ik plannen van Ommen en Helden op mijn bureau liggen. Bij het toetsen van de bestemmingsplannen kijk ik bijvoorbeeld naar geluidsoverlast, stankhinder, en of de ecologische hoofdstructuur wel intact blijft. Ik vind het leuk om om me heen te kijken en me te verwonderen. Hoe heeft het kunnen gebeuren dat een bepaald bedrijf ergens is gekomen? Of die gigantische schuur middenin het landschap? Toch moet ik bekennen dat ik voor mijn werk maar zelden echt buiten kom. Soms, als het mooi weer is, ga ik ter plaatse kijken. Of in gevallen waarbij mensen bezwaar hebben gemaakt. Maar meestal kost het me teveel tijd. En je hebt overal prachtige luchtfoto's van, die ik achter mijn bureau op mijn kantoor in Zwolle kan bekijken.'

In Overvecht ben ik jeugdhulpverlener voor welzijnsorganisatie Cumulus. Overvecht is een probleemwijk met veel risicogeugd, veel Marokkaanse jongeren. Ik probeer met die jongens in gesprek te komen, op straat, in buurthuizen, bij het sporten. Nu en dan kan ik eens wat voor iemand betekenen. Maar je moet niet te veel illusies hebben. Er zijn jongens die nu hetzelfde werk willen gaan doen als ik, maar er zitten ook jongens in de bak.

Mijn leven heeft zich nooit volgens de wetten van de logica voltrokken. Vlak voor ik afstudeerde, verhuisde ik naar Utrecht. Een vriend die daar conservatorium deed, had er een huis waar plaats was voor een paar anderen. Ik woonde prachtig, aan de Oude Gracht. Ik deed wat uitzendwerk en kon later via via jeugdvoetbaltrainer worden van een paar A-, B- en C-elftallen op Kanaleneiland. Ik had iets met jeugd, ik had iets met sport, maar geen trainersdiploma. In ruil voor een jaar lang gratis training geven mocht ik de trainerscursus doen. Voor mij was die periode echt een ontgroening. Als ik jongens uit mijn team vroeg wat ze met oud en nieuw gingen doen, keken ze me aan: "Wat dacht je, trainer...? Rellen!" Ik kom zelf uit een rustig dorpje uit de kop van Noord-Holland, ik moest daar aan wennen. Uiteindelijk voelde ik me eenzaam in de voetbalwereld. Ik kon er slecht tegen: Trainers die brulden naar de tegenpartij en naar de scheidsrechter. Ik was net andersom, ik gaf alleen commentaar op mijn eigen spelers.

In de zomer van 1998 rolde ik in het jongerenwerk en ik heb ook nog even een tekstbureautje gehad. Ik schreef over desk top publishing, maar het boeide mij totaal niet. Momenteel volg ik een opleiding in maatschappelijk werk. Mijn richting is 'islam en samenleving'. Daarna wil ik de master 'islam in de moderne tijd' gaan doen. Als ik dat onderwerp dan nog steeds zo leuk vind als ik denk dat ik het vind, wil ik onderzoek gaan doen. Misschien dat ik nog eens promoveer. Uiteindelijk komen alle draadjes dan weer bij mekaar.'